

NÉPLAP

MAI SZÁMUNKBÓL:
Olyan tudományt akarunk felépíteni, amely a marxizmus-leninizmus alapján áll. (3. old.) Használjuk fel a hátrahagyott napokat termelési szerződéses kifizetésre. (5. old.) A termelési értékeket a termelékenység fokozását biztosítják. (7. old.)

VII. évfolyam, 276. szám.

ARA 50 FILLER

Kedd, 1950 november 28.

Bányászaink minden csákányütéssel segítenek felépíteni a szocialista jövőt és megvédeni a békét

Rákosi Máttyás elvtárs beszéde az országos bányászértekezleten

Az Országos Bányászkongresszuson hatalmas lelkesedés közepe emelkedett szólásra Rákosi Máttyás elvtárs.

Tisztelet értekezlet, kedves Elvtársak!

— Örömmel állapítom meg, hogy az értekezlet résztvevői Pártunknak és a kormányának a szénbányászat és a szénbányászok érdekében hozott legjobb határozatokat egyhangúan helyeslik és alkalmasnak tartják arra, hogy az eddignél hatalmasabb munkateljesítményekre serkentse a bányászságot és ezzel megadja népgazdaságunknak azt a fokozott energiatáplálást, amelyet népi demokráciánk fejlődése megkíván. Számunkra egy percig sem volt kétséges, hogy ha bányászainkhoz fordulunk, megfelelő választ fogunk kapni, mint ahogyan bányászaink számára sem volt egy pillanatra sem kétséges, hogy Pártunk semmi körülmények között nem feledkezhet meg róluk. Mi valóban nem feledkezünk meg bányászainkról. A Magyar Kommunista Párt története

a magyar bányászsággal elválaszthatatlanul össze van fűzve. Így volt ez már 1919-ben, így volt a Horthy-fasizmus nehéz évtizedeiben és így volt ez 1945-től kezdve szakadatlanul. Különösen 1945-ben teljesített elővívhetetlen szolgálatokat a bányászság nemcsak azzal, hogy a szénbányászat útján segített taipraállítani iparunkat, hanem azzal is, hogy nehéz politikai harcok idején óriási többségében azonnal Pártunk mögé állt.

— Mindenki tudja, hogy a nehéz 1945-46-os esztendőben Pártunknak egyik legbiztosabb pillére, amelyre mindig számíthatunk, a bányászság volt. Büszke örömmel állapíthatom meg, hogy az is maradt a magyar kommunizmus, a Magyar Dolgozók Pártja természetesen sohasem feledkezhet meg ezekről a tényekről, a magyar forradalmi bányászság érdemeiről. Az elvtársak a jövőben is biztosak lehetnek afelelő, hogy Pártunk megfelelően értékeli és meghálálja a bányászok áldozatát.

sak, különösen a régebbi bányászok emlékeznek rá, hogy a magyar bányászságot a nyomor nemcsak belső vándorlásra kényszerítette, hanem ezrelével, sőt tízezreivel mentek ki Franciaországba, meg Belgiumba, de még Kanadába és Amerikába is. Természetesen most, amikor a szocializmust építjük, ez az elvándorlás egészen más természetű. Ez az elvándorlás azzal függ össze, hogy öt éves tervünk gyárainak jelentékeny részét az energiatá-

rások közelében, a szénbányák közelében telepítjük le. Az a bányász, aki mondjuk Sajóbáonyból jár be Pécésre és naponta sok kilométert kellett biciklizni, vagy teherautón megtennie, most otthon vállal munkát. Mielőtt ezeknek a bányász-elvtársaknak megmondjuk, hogy most a szénre különösen szüksége van a népi demokráciának és jöjjenek vissza a bányákba, a legtöbbjük az első felszólításra hajlandó volt erre. Nem áll tehát, hogy a mi vándor-

jaink, vagy bányászaink a nehéz bányamunka elől vándorolnak el. A tapasztalat az ellenkezőjét mutatja. Az igazi vándor, az igazi bányász nagyon szereti a maga nehéz mesterségét és szívesen megy vissza a bányába, ha biztosítjuk neki a megfelelő feltételeket. Ebben a tekintetben is újra bebizonyosodott, hogy a népi demokrácia nyugodtan építhet a mi bányászaink munkaszeretetére és hozzátehetem — szakmaszeretetére is.

A fegyelem megszilárdításával el lehet érni mindazt, amit a népi demokrácia jelen esetben megkövetel

— Amikor a fegyelmet illeti, itt bizony gyengén állunk. Az elvtársak hallották itt egy-két számot. Sajószentpéteren előfordult, hogy 25 százalékos is volt a beteg, az igazolt és az igazolatlan távollévő. Abban a két bányában, amit én meglátogattam, 10-12 százalékos volt állandóan a beteg, az igazolatlan és igazolatlan távollévő. Jellemző, hogy ezek az elvtársak folyton új munkaszerőt kértek tőlem és nem akarták megvárni, hogy ott van a munkaszerő az orruk előtt, csak nem tudják rendben tartani őket. Aztán kiderült, hogy a beteget jelentéknél egyharmada nem is beteg. Ugyancsak megmondták, hogy rendszerint az igazolt távollemaradás is tulajdonképpen igazolatlan távollémaradás, mert minden átlátszó ürügyre már megkapják a távollémaradási engedélyt. Ha keményebben fogják a fegyelmet, semmi különösebb munkaszerőváltásra nem volna szükség.

— Előfordul, hogy a bányászok szükségére van távollémaradás. Mi már gondoltunk arra, hogy tegyük lehetővé, hogy a bányászok évi szabadságukat egy részét ilyen igazolt távollémaradás formájában vehessék ki.

— Még mindig jobb, ha a dolgozó egy-két nappal előbb bejelenti a bányában, hogy távol akar maradni, a vezetőségnek így módjában áll idejekorán helyettesítésről gondoskodni, míg most a munkabaállásnál veszi észre a vándor, vagy a segédvándor, hogy hiányzik a csillás, vagy fordítva. Ilyenkor kezdődik a kapkodás. A vándor vagy segédvándor teszik oda csillásnak, csillás főtábornok, ami természetesen elégedetlenséget, termelés kiesést stb. okoz.

— Mi csak azt kérjük az elvtársaktól, hogy normális, rendes fegyvellemmel dolgozzanak. Gyurkó István elvtárs a Bükkaljáról elmondotta itt egyszerűen teljesítményeit, amiktel sztahanovista lett és amik lehetővé tették számára, hogy szép házat építsen. Nem valami különös csodával érte el. Rendszeresen ledolgozta a 8 órát, pontosan előkészítette a munkamenetet, a leggyorsabb módokkal, szépen sztahanovista lett és az egész dolgozó nép helyeslése közben megkapta érte a megfelelő kitüntetések.

— Egyik legnagyobb tartalmunk, elvtársaim az, hogy a fegyelem egyszerű megerősítésével

el lehet érni mindazt, amit a népi demokrácia jelen esetben megkövetel.

— Szólnom kell a géptől való idegenkedésről. Semmi kétség, hogy van bizonyos idegenkedés a gépesítéssel szemben, és ez megmutatkozik a műszaki értelmiségnél is. Zsöfinyecz elvtárs felszólította a számokat, amelyek azt bizonyítják, hogy a fejtes terén a gépesítés a kezdet kezdetén van. A mi műszaki értelmiségünk nem igen ismeri a modern gépeket. A felszabadulás előtt nem volt szükség a magyar tőkének gépekre, sokkal olcsóbb volt a munkásként, mint a gép. A mi mű-

szaki értelmiségünk ezért ma is házódozik a gépektől. Itt néha politikai szempontok is közrejátszanak. A Szovjetunió elővívhetetlen érdeme nemcsak abban áll, hogy felszabadított bennünket, de azóta is minden téren apró munkával segít bennünket és ez az „apró munka” nem is olyan apró, mert pl. rendelkezésünkre bocsátja a legjobb szovjet szakembereket, a legjobb mérnököket, a legjobb tudósokat és a legjobb munkásokat is, akik megtanítanak bennünket mindarra, amit a szovjet nép 33 esztendő nehéz munkáján keresztül sajátított el.

A Szovjetunió hatalmas segítése

— Ez a segítség nemcsak a gazdasági támogatás gazdasági téren, hanem politikai támogatást is jelent.

— Jeleníti azt, hogy erősödik vele a népi demokrácia, hogy erősödik felszabadítónk, a Szovjetunió és a népi demokrácia között az egészséges viszony. Ezt a tényt, az ellenséges is ismeri. Nem egyszer tapasztaljuk, hogy az ellenség igyekszik a Szovjetunió segítségét lekicsinyelni, a szovjet technikát, a szovjet gépeket is lekicsinyelni. Nem árt, ha jöndülni műszaki értelmiségiek és elvtársaink jobban megvizsgálják, hogy mi történik ezen a téren. Annál is inkább, mert mindenütt a világon van hasonló házódozás az új gépekkel szemben. Amikor az építőiparban tavaly elkezdünk gépeket használni, akkor mérnökeink, sőt bizonyos mértékig munkásaink is idegenkedtek tőlük.

A műszaki értelmiség problémája

— A műszaki értelmiségre vonatkozólag meg kell értenünk, hogy az átmenet a régi világtól a mostanihoz, sokuk számára nem könnyű. A régi bányászok emlékeznek rá, hogy mi volt akkor egy bányafőmérnök, aki kerteszt, teheneszt tartott és maga a kapitalista vállalat gondoskodott róla, hogy a mérnök és munkások között a szakadék a lehető legnagyobb legyen. És bizony voltak elegendő, akik vissza is éltek ezzel a helyzettel és nem egy bányászt, aki egy kicsit keményebben áll a sarkára, vagy visszafelé, esendörkékre adtak, vagy bevonultattak.

— Szóval meg kell érteni, hogy a bányászok egy részében a műszakiakkal szemben mélyen él a bizalmatlanság. Ennek a bizalmatlan-

ságnak eloszlatásához többek között idő és a műszakiak jó teljesítménye kell. Ugyanakkor azonban mindnyájan megállapíthatjuk és ezt a megállapítást alátámasztja mai értekezletünk is, hogy a bányászban is a műszaki értelmiség zöme egészségesen és becsületesen a népi demokrácia felé fordult, mint ahogy az értelmiség többsége ezt a termelés egész frontján is megteheti. Itt kölesönös türelemre, megértésre, de éberségre is van szükség.

— A nemzetközi helyzet éles. Természetes, hogy ilyen éles levegőben az ellenség is mozgósít, igyekszik nehézségeket okozni és ezek a nehézségek nem egy téren tapasztalhatók is. A bányászok közellátását pl. meg kell javítani, de ugyanakkor türelemre is kell őket inteni. A bányászoknak meg kell érteniük, hogy a harc, amely a béke, a szocializmus hívei és az imperialisták között világszerte tombol, nemcsak Koreában fegyveres formában folyik, de nálunk is, többek között a közellátás frontján. De támad természetesen minden vonalon, ahol nem vagyunk elég éberek.

— A Pártunk és a kormány közös határozatában megállapított tendenciák és azok a tennivalók, amelyeket itt felsoroltunk, külön-külön nem döntöttek. De a maguk összességében azon az alapon, hogy sok kicsi sokra megy, kétségkívül komoly változást idéznek elő, különösen, ha nem engedjük, hogy az a lendület és lelkesedés, ami most a bányászokat hevíti, szalmaláng legyen.

— Ezeknek az intézkedéseknek végrehajtása kétségkívül komoly lökést fog adni a szénbányászok ügyének. De az ok, amely Pártunkat arra vezette, hogy a kormányval közösen lépjen fel, sokkal mé-

Iparunk gyors fejlődése a széntermelés további emelését teszi szükségessé

— Mi tette szükségessé Pártunk és a kormány közös határozatát? Szocialista iparunk gyors, lendületes fejlődése. A bányászok jó munkája következtében széntermelésünk is gyorsan növekedett. Az idén a bányászok 13 százalékkal több szenet adták a népi demokrácia gazdaságának, mint tavaly. Ez jó teljesítmény és ha évente ennyivel nőne széntermelésünk, úgy hat év alatt megduplázódnánk. Mindenki tudja, hogy a kapitalista világban ilyen növekedésről szó sem lehetett.

— Akármilyen rohamos is azonban a fejlődés, akármilyen tekintélyes is az évi 13 százalékos emelkedés, ugyanakkor az ipar összfejlődése ennek majdnem háromszorosa. 36 százalékos. Ez a nagy emelkedés teszi szükségessé, hogy a 13 százalékon felül többet követeeljünk bányászainktól. Bizonyosak vagyunk benne, hogy bányászaink, mint minden eddigi kérésünket, amely népünk érdekében és az ő érdekében való, teljesíteni is fogják.

— Természetesen ehhez sok a tennivaló. A tennivalók jórészt a határozat már felsorolta. Ez a határozat arra kötelezi gazdasági életünk különböző tényezőit, hogy a maguk részéről szintén mozgósítsanak és könnyítsék meg a bányászatnak a kitűzött célok elérését.

— Vonatkozik ez elsősorban a közlekedésre. A legtöbb panasz, különösen ott, ahol bányászvándorlásról van szó, azzal kapcsolatos, hogy nincs elég közlekedési eszköz. A bányászok messze laknak a bányától és néha órákig tart, amíg gyalog, biciklivel, vagy a késedelemes autóbusszal munkahelyükre tudnak jutni.

— A közlekedéstudományi minisztérium gondoskodik autóbusszokról, teherautókról.

— A belkereskedelem vizsgálja

meg, hogyan vannak ellátva a bányavárosok népholtokkal, hogyan irányítják oda a gumicsizmát, a bakancsot, a szalonkát és mindazt, ami a bányász munkájához, no meg a feleségének és családjának a jobb életéhez szükséges.

— Az építési minisztérium azokon az építkezéseken kívül, amelyeket a Párt és a kormány közös határozata már kihatásba helyezett, erősítse meg a bányavárosokban a szövetkezeti építkezést és az állam által nyújtott kedvezményes kölcsönöket igyekezzék elsősorban azoknak a bányászoknak juttatni, akik házat akarnak építeni.

— Felhívjuk a nehézipari minisztériumot, hogy a célbányánál, azoknál, amelyek csak egyes gyárakat szolgálnak ki — mint a perencesiek a diósgyőri gyárakat — vizsgálja meg, nem lehetne-e a nehézipari gyárakat jobban összekötni a célbányákkal a hónap elején elmentem a két leggyengébb bányába, Várpalotára és Pécésre. Perencesen elmondták, hogy ezelőtt, míg bányájuk a diósgyőri gyárhoz tartozott, Diósgyőr minden támogatást megadott, mert érdekelt volt abban, hogy a szenet megkapja. Amióta azonban a szénbánya külön nemzeti vállalat, bizony a kisujját meg nem mozdítja érte a gyár. Ez helytelen, merthízen nemcsak a perences bányászoknak, hanem a diósgyőri gyárnak is érdeke, hogy a széntermelés jól folyjék.

— Megnéztük a munkaerő-elvándorlást is, mert sok helyen azazal érveltek, hogy azért nem tudják a fokozott széntermelésig eljutni, mert a munkások egy része elvándorolt. Valóban 5 százalékkal esett a bányá mélyén dolgozók száma. Munkaerő-elvándorlás volt azelőtt is. Az elvtár-

lyebb. Ezzel is alá akarjuk húzni, hogy a bányászoknak is döntő fordulatot kell vennie a szocializmus felé. Ez hasonló ahhoz, ahogyan

Szocialista bányászatot kell létrehozunk

— Az egyik elvtárs azt mondta itt, hogy nem elég nekünk a bányász, nekünk szocialista bányász kell. En tovább megyek. Azt mondom nem elég a bányászatot emelni, nekünk szocialista bányászatot kell létrehozunk. Es meg kell értenie mindenkinek, hogy amint a szocialista bányász már egészen más, mint a régi vágású bányász, úgy a szocialista bányászat is más, nem egyszerű folytatás a régi tőkés bányászatnak.

— Sokat beszélünk itt a kétlaki munkásokról. Mi már elmondottuk, hogy miért vagyunk elene annak, hogy az ipari munkás egyben földműves legyen. Az a körülmény, hogy földje van, és otthon is dolgozik, utána a gyárban, vagy a bányában is dolgozik, zavarja őt a bányában is és a földművelésben is.

— Az ábetegek zöme is az ilyen kétlaki munkásokból kerül ki, aki, mondjuk aratás idején, vagy szüret idején „megbetegszik” és ameleit, hogy krumpliját felszedi, vagy leszüretel, még az államtól jogtalan pénzt is húz érte. De nem is az a legnagyobb baj, súlyosabb hiba az, hogy akkor is, amikor dolgozik, szakadatlan rohanás az élete.

— Mi kifogásoljuk ezen túlmenően azt is, hogy az ilyen munkás elmarad a proletárium általános fejlődésétől. Nem jár iskolába, nem halgatja meg a gyűléseket, nem megy a szemináriumokra. Természetesen maga sem fejlődik és visszahúzza az egész munkásosztály fejlődését.

Meg kell oldani a kétlaki bányászok problémáját

— Érthető, hogy az a vágár, aki 10, vagy 14 műszakot teljesített, aki tulajdonképpen melékki foglalkozású volt vágár, a hónap 30 napjából csak 8, 10, 12 napot dolgozott a bányában, boldog volt, ha egy hold földcsékvél rendelkezett és foglalt meg körülötte ragaszkodott hozzá, mert ha munka nélkül volt, mégis tudott magának egy kis krumpit, babot, meggyaszt ter-melni.

— Ma már azonban egészen más a helyzet. Nem szorul magyarázatra, hogy a legközelebbi 30 napra, hogy a mi bányászaink nem tevégteli munkanélküliség, ellenben fenyegeti őket az a veszély, hogyha göröcsösen ragaszkodnak a földcsékhöz, akkor mint vágárok lemaradnak és — megmondom előre — lemaradnak, mint parasztok is. (Dörögés) A szocializmus fejlődése ezt a kérdést nemcsak a vágároknál, de a proletáriumon belül is általában felvetette. Ebben az egy kérdésben, mint a cseppben a tenger,

Nők és fiatalok a bányamunkában

— Az egyik ilyen probléma a nőmunkás. Mindenki tudja, hogy a régi világban nő nem engedtek a bányába. A tőkésnek erre nem volt szüksége, elég férfi állott rendelkezésére, akít ki tudott zaklatmányolni. Most a nők jelentkeznek és mi örömmel fogadjuk őket. Viszont az elvtársnők elpanaszolják, hogy kezdetben azzal fogadták őket: Mit keresnek ezek a bányában, menjenek vissza a főzőkánál mellé. Időse tellett, amíg a nők kiharcolták maguknak a megfelelő helyet.

— Természetesen magunk is csináltunk hibákat. Az elvtársak hallották, hogy néhol elsősorban vágáriskolába küldték a nőket, holott nekem már férfi vágárok is panaszkodtak, hogy amikor 6—8 óráig kereszttől a 10—12 kg-os légkalapáccsal felfelé fúrnak, este már alapos izomlázuk van. Természetes, hogy ez a munka a legtöbb nőnek nem való. De van a bányá mélyén egyéb tennivaló, motorkezelés stb., amit a mi elvtársaink nagyszerűen el tudnak végezni. Az itt felszólalt, vagy jelenlevő elvtársnők mutatják, hogy nagyon helyes őket ebbe a munkába bevezetni. Ugyanez vonatkozik az ifjainkra is.

— Itt szölok arról, hogy nem egy helyen az ifjakat el akarják

tavaly felvetettük, hogy az építőiparnak, amely 50, vagy 100 év óta alig változtatott módszerein, most már szocialista építőiparrá kell változnia.

— Mi megértjük ezeket a munkásokat. A régi időben a felszabadulás előtt a bányászat elég bizonytalan foglalkozás volt. Nagyon gyakran voltak munkanélkül. A munkanélküliség nemcsak azt jelentette, hogy hónapokig voltak munkanélkül, de azt jelentette, hogy egy hónapban 8, vagy 10 műszakot dolgoztak csak. Percelesen, mikor erről beszéltünk, rögtön jelentkezett egy elvtárs és elmondotta, hogy 1930-tól 1936-ig holdog volt, ha 10 műszakot tudott havonta teljesíteni. Havrán elvtárs elküldött nekem egy sor bérlistát 1930-tól 1936-ig.

— Kiírtam néhány tipikus bér-csámolóást, amely mutatja, milyen volt akkor a bányász helyzete.

— Itt van előtem Bonyik Pál percesei vágár 1932 június havi bér-csámolóása. 11 műszakja volt hat pengő 10 fillérjével, szóval nagyon jó munkás lehetett, mert akkor 6.10 pengő a legmagasabb keresetnek számított. Keresett az elszámolás szerint 85.51 pengőt. A számlája így nézett ki: Levonások nyugdíjáról, lék, betegségi járulék, zenedíj, kereseti adó, rokkant adó, anyagmozdítás adó, fogászati díj, szövetkezeti díj, részére, élelemre, mézarszékere, római katolikus egyházi adó, református egyházi adó (élénk derűltés), összes levonások: 85.45 fillér, kifizetett összeg 0.06 pengő és elsőrangú vágárról van szó, aki 6.10 pengőt kapott egy műszakra.

— A mai értekezlet és ez a mai műszak, amelynek győzelmes jelentését óránként kapjuk, bizonyos fokig fordulatot jelent. Fordulatot jelent az egyes bányász szempontjából, aki ma lelkes munkaként, a jó eredménnyel mutatja meg, hogy helyesli a népi demokrácia felhívását és megfelel a népi demokrácia várakozásának, de fordulópontot jelent azért is, mert a bányászat színé-java először ült össze itt, mint egy országgyűlés, hogy megtárgyalja azokat a tennivalókat, amelyeknek eredményeképpen még jobb, még bőségesebb lesz a széntermelés.

— Ami most bennünket foglalkoztat, az nemcsak a termelés problémája, hanem hatalmas új politikai kérdés is. Mi azt követeljük az egyes kommunisztáktól, hogy mindennapi munkáját össze tudja gyűjteni az egész szocializmus építésével. Ez a bányásznál azt jelenti, hogy amikor ott dolgozik a föld mélyében és fejt a szentet, legyen tisztában azzal az úttal, amelyet az a szén meglesz a kazánokon keresztül, amik az ipari erő-sítek, a villanyon keresztül, ami a kultúrát is erősíti. Legyen tisztában azzal az összefüggéssel, amely a föld mélyén végzett saját munkája és a szocializmus építése között fennáll. Lássá az összefüggést, amely saját teljesítménye és a közt között az eredmény között van, amelynek gyümölcseit köz-ve kapja vissza, amikor fajújába beköször, mozi, kultúrház, szülőthon épül, amikor a gyermeke középiskolába, vagy egyetem-re járhat. Szóval megköveteljük az egyes kommunisztáktól is, hogy a maga apró munkája és a hatalmas szocialista építés közti meglassa az összefüggést. Sőt tovább megyünk, megköveteljük, hogy megassá a maga apró munkája és a nemzet-közi kérdések összefüggését is. Még fontosabb ez a széles szocialista látókör egy ilyen testületnél, ahol a magyar bányászat színé-java van jelen.

— Új mértékkel kell mérni, elvtársaim, a bányászoknál is. Be kell vallanunk, hogy kicsit későn léptünk a bányászok elé ezekkel a követelésekkel.

— Most rátérünk arra, hogy pótoljuk a mulasztást, annyival is inkább, mert a bányászoknál jelentkeznek új problémák.

— A népi demokráciában a tanulás mindig jó: A vágárok iskolát végző gyermekeiből akarjuk a jövővő mérnököket és — megmondom — a nehézipari államtitkárokat, sőt a minisztereket is nevelni és ezért idejekorán taní-tatni kell őket. A nők és az ifjak megjelenése a bányában is rákényszerít bennünket arra, hogy új szocialista módon nézzük ezt a kérdést.

— Külön akarok pár szót mondani kommunista elvtársainkról és DISZ tagjainkról. Ismételtén hallottuk itt, hogy előfordul, hogy a kommunista párttag a bányában nem versenyez, sőt nem te-jesíti a normát. Ez komoly hiba. A kommunista azért kommunista, hogy a termelésben is megmutassa, hogy népének és pártjának hí- fia. Es nem lehet jó képviselője a kommunista ügynek az, aki munkában nem mutatja meg, hogy ott is egész embert tesz ki.

— Milyen benyomást nyer az a pár-tonkivüli bányász, aki azt látja, hogy egy másik pártonkivüli bá-

nyász 130 százalékra teljesíti normáját, a kommunista pedig sok műszakot mulaszt és a műszak alatt sem fejt le anyai szentet, mint egy átlagmunkás. Világos, hogy egy ilyen elvtárs hiába aglta, nem lesz meggyőző képviselője a mi Pártunknak. Ellenkezőleg, végered-ményben ártani fog. Ugyanez vonatkozik a DISZ tagokra is. A DISZ azt tűzte ki maga elé, hogy hozánkban a Komszomolnak meg-felelő szervezet legyen. A Komszomolra irányt venni a legjobb példa követése. De nem elég szóban, hanem tettekben is követni kell. Mi a jó kommunista munkát elsősor-ban a termelés eredményén mérjük le. Ez vonatkozik a kommunista üzemevezetőre csakúgy, mint a kom-munista csillére, segédvágárra, vágárra, ifjúra és a többi bányában dolgozóra. Egyik feladatunk az, hogy az elvtársak végre rászokja-nak arra, hogy a kommunista párt-lagság kötelez kötelez arra, hogy a termelésben is élen és elől jár-junk.

Ez az értekezlet és ez a műszak fordulatot jelent

— Elvtársak! Ez a mai értekezlet és ez a mai műszak, amelynek győzelmes jelentését óránként kapjuk, bizonyos fokig fordulatot jelent. Fordulatot jelent az egyes bányász szempontjából, aki ma lelkes munkaként, a jó eredménnyel mutatja meg, hogy helyesli a népi demokrácia felhívását és megfelel a népi demokrácia várakozásának, de fordulópontot jelent azért is, mert a bányászat színé-java először ült össze itt, mint egy országgyűlés, hogy megtárgyalja azokat a tennivalókat, amelyeknek eredményeképpen még jobb, még bőségesebb lesz a széntermelés.

— Ami most bennünket foglalkoztat, az nemcsak a termelés problémája, hanem hatalmas új politikai kérdés is. Mi azt követeljük az egyes kommunisztáktól, hogy mindennapi munkáját össze tudja gyűjteni az egész szocializmus építésével. Ez a bányásznál azt jelenti, hogy amikor ott dolgozik a föld mélyében és fejt a szentet, legyen tisztában azzal az úttal, amelyet az a szén meglesz a kazánokon keresztül, amik az ipari erő-sítek, a villanyon keresztül, ami a kultúrát is erősíti. Legyen tisztában azzal az összefüggéssel, amely a föld mélyén végzett saját munkája és a szocializmus építése között fennáll. Lássá az összefüggést, amely saját teljesítménye és a közt között az eredmény között van, amelynek gyümölcseit köz-ve kapja vissza, amikor fajújába beköször, mozi, kultúrház, szülőthon épül, amikor a gyermeke középiskolába, vagy egyetem-re járhat. Szóval megköveteljük az egyes kommunisztáktól is, hogy a maga apró munkája és a hatalmas szocialista építés közti meglassa az összefüggést. Sőt tovább megyünk, megköveteljük, hogy megassá a maga apró munkája és a nemzet-közi kérdések összefüggését is. Még fontosabb ez a széles szocialista látókör egy ilyen testületnél, ahol a magyar bányászat színé-java van jelen.

— Új mértékkel kell mérni, elvtársaim, a bányászoknál is. Be kell vallanunk, hogy kicsit későn léptünk a bányászok elé ezekkel a követelésekkel.

— Most rátérünk arra, hogy pótoljuk a mulasztást, annyival is inkább, mert a bányászoknál jelentkeznek új problémák.

— A népi demokráciában a tanulás mindig jó: A vágárok iskolát végző gyermekeiből akarjuk a jövővő mérnököket és — megmondom — a nehézipari államtitkárokat, sőt a minisztereket is nevelni és ezért idejekorán taní-tatni kell őket. A nők és az ifjak megjelenése a bányában is rákényszerít bennünket arra, hogy új szocialista módon nézzük ezt a kérdést.

— Külön akarok pár szót mondani kommunista elvtársainkról és DISZ tagjainkról. Ismételtén hallottuk itt, hogy előfordul, hogy a kommunista párttag a bányában nem versenyez, sőt nem te-jesíti a normát. Ez komoly hiba. A kommunista azért kommunista, hogy a termelésben is megmutassa, hogy népének és pártjának hí- fia. Es nem lehet jó képviselője a kommunista ügynek az, aki munkában nem mutatja meg, hogy ott is egész embert tesz ki.

— Milyen benyomást nyer az a pár-tonkivüli bányász, aki azt látja, hogy egy másik pártonkivüli bá-

nyász 130 százalékra teljesíti normáját, a kommunista pedig sok műszakot mulaszt és a műszak alatt sem fejt le anyai szentet, mint egy átlagmunkás. Világos, hogy egy ilyen elvtárs hiába aglta, nem lesz meggyőző képviselője a mi Pártunknak. Ellenkezőleg, végered-ményben ártani fog. Ugyanez vonatkozik a DISZ tagokra is. A DISZ azt tűzte ki maga elé, hogy hozánkban a Komszomolnak meg-felelő szervezet legyen. A Komszomolra irányt venni a legjobb példa követése. De nem elég szóban, hanem tettekben is követni kell. Mi a jó kommunista munkát elsősor-ban a termelés eredményén mérjük le. Ez vonatkozik a kommunista üzemevezetőre csakúgy, mint a kom-munista csillére, segédvágárra, vágárra, ifjúra és a többi bányában dolgozóra. Egyik feladatunk az, hogy az elvtársak végre rászokja-nak arra, hogy a kommunista párt-lagság kötelez kötelez arra, hogy a termelésben is élen és elől jár-junk.

— Elvtársak! Ez a mai értekezlet és ez a mai műszak, amelynek győzelmes jelentését óránként kapjuk, bizonyos fokig fordulatot jelent. Fordulatot jelent az egyes bányász szempontjából, aki ma lelkes munkaként, a jó eredménnyel mutatja meg, hogy helyesli a népi demokrácia felhívását és megfelel a népi demokrácia várakozásának, de fordulópontot jelent azért is, mert a bányászat színé-java először ült össze itt, mint egy országgyűlés, hogy megtárgyalja azokat a tennivalókat, amelyeknek eredményeképpen még jobb, még bőségesebb lesz a széntermelés.

Az ország szénbányászai az ünnepi műszakon 196 százalékra teljesítették az első műszak termelési előirányzatát

A nehézipari minisztérium jelentése szerint az országos bányászértekezlet tiszteletére rendezett szünetében az ország szénbányászai 196 százalékra teljesítették az első műszak termelési előirányzatát, szemben a november 7-i céddmennyel, amikor az első műszak eredménye 182 százalék volt.

Az egyes bányázemek teljesítése az első műszakban a termelési előirányzathoz viszonyítva a következő volt: Tata-bánya 199, Saigótarján 257, Komló 230, Ajka 221, Nagymányok 265, pécsi Mészahart 210, Szuhavölgyi szénbányák 179, diósgyőri szénbányák 187.5, Bütkaljai-szénbányák 195, Ózd 198, Tokod202, Pilis 147, Várpalota 148, Vértesbakony 192, Hidas 115, Petőfi-bánya 112, Brennberg 141, Edelényi bányázemek 205 százalék.

Nyolcvanegyre emelkedett a Szovjetunióval való tárgyalások felvételét javasoló angol munkáspárti képviselők száma

Mint a Reuter jelenti, már 81-re emelkedett azoknak a munkáspárti képviselőnek a száma, akik aláír-ták a már korábban betervezett négyhatalmi tárgyalásokat indítva-nyozó ismeretes javaslatokat. Az aláírók száma az a növekedése a Reuter jelentése szerint „riadalmat okozott brit kormánykörök-ben”. A Szovjetunióval való tárgya-lások megindítását követelő képvise-lők ugyanakkor azt is javasolták,

hogy a képviselőház munkáspárti csoportja tartson zárt ülést még az alsóház szerdán kezdődő külpolitikai vitája előtt. Az alsóházi vita egyb-é-ként a „Daily Telegraph” tudósítása szerint valószínűleg a következő kérdésekről folyik majd: a négy nagyhatalom értekezletével kapcsola-tos szovjet javaslatokra adott vá-lasz, a koreai helyzet és Kína kér-dése.

11 km széles és 20 km mély rés tátong az amerikaiak vonalán

— jelenti a Reuter

Az északkoreai erők vasárnap 11 kilométer széles rész ütöttek Mac-Arthur tábornok vonalába és támadó-csapatainak egynegyedét teljes visszavonulásra kényszerítették — jelenti a Reuter.

Az északkoreaiak elfoglalták a kulcsfontosságú Tokson városát és két délkeletre hadosztályt 20 km-rel visszavetettek.

A jeges utakon lerohanó észak-koreai csapatok a délek mögé ke-rültek Tokson alatt és últorlaszo-ka-t állítottak fel. Egyes egységek Szuncson felé nyomulnak, amely fe-lül van a Phenjanba, Észak-Korea fővárosába vezető úton.

Észak-Közép-Koreában a kínai és északkoreai csapatok özönének be az amerikaiak vonalán ütött 11 ki-lométeres résbe. Az amerikaiak 9 hadtestének oldalát a délkeletre váratlan visszavonulása fedezetlenül hagyta. A 25. hadosztálynak majd-nem 5 km-t kellett visszavonulnia, hogy kiegyenesítse a vonalat. Más csapatok attól tartanak, hogy a be-szűrő támadók mögöttük kerülnek és elvágják őket az utánpótlástól.

Az arcvonal nyugati részén az amerikaiak Csungjunnál megszilár-dult ellenállásba ütözköztek és meg-álltak — állapítja meg a Reuter-tudósító.

A Reuter jelentése szerint MacArthurnak Északnyugat-Koreában három nappal eze-lőtt megindított támadási próbá-kozása vasárnap „egy heves északi ellentámadás súlya alatt felmorzsolódott.”

A délkeleti 2. hadtest — mondja továbbá a Reuter je-lentése — teljes visszavonulás-ban van. Az amerikai 25. had-osztály több mérföldet vissza-húzódt, hogy „kiegyenítse vonalait”. Uszantól mintegy 15 mérföldnyire délreletrre az északi csapatok „lerohanták” a 2. amerikai hadosztály egyik századát, egy másik századot pedig körülfertettek.

A Reuter egy további jelen-tése szerint az amerikai első hadtest egy szövivője vasárnap kijelentette, hogy Északnyugat-Koreában a „helyzet súlyos”.

ELŐADÁSOK

A KEZDŐ ÍRÓK RÉSZERE
Bendera moldován városban 15 kezdő íróból és költőből álló irodalmi csoport alakult. A csoportot Kiszilov, a moldován „Győzelem” című lap szerkesztője vezeli. A csoport tagjai kéthetenként előadá-sokat hallgatnak a szovjet irodalomból és közösen megbírálják a köztársasági írók és költők leg-újabb műveit. Saját írásaitak is megbírálják.

O ame

Meg

„A tudor-zik tudomá-zet emelné-gát, ami a tapasztalat... — Stálinn-dei a fel-démia dísz-tás szellem-dott Tudom-állításnak... Az ünne-p Horváth M. Dozozók H-gának tagj-a Magyar-Tanácsának minisztertan-zef közök-kormány tó-kar, a nép-vezetelnk p. professzor-tának. Kosa-a megnyíló-elvtárs, a Rusz

Ruszedéni magyar tud-z.k. hogy munkásterjék bevezessék az a békéért akadémiai akar tenni a magyar t-be a küzd-mint a ko-munkát vég-len-ős ered-lyek Népké-cializmus é-ják.

Rusnyák Akadémia Megá-lapító háború utó-urólom egy-fejődött a-élet és ve-működése is és a Horvá-ban addig-pon rá súl-puszító ha-hogy hazán-dalmis szer-b-d és utá-míg Akadém-gához írt-akának fel-mulcsan az-emberek is a díjakat kor ezt tel-szövegük. sággal hang-a legmagy-ápolni a h-haladó hó-hogy Akad-ról ilyen t-lékesünk m-annak, mi-lajdonunk-nk, ame-Ezután a-gatásó: b-és különbö-site te a t-Az Akadém-nyelt isme-tényt, hog-

Dar — Azzal-hozta nép-Akadémia-dött a leh-mi körülm-tokkal, de-ladó eszmé-között.

— Szoci-lan fejlőd-a tudomán-várja a-hogy hű e-gyenek a-rialista or-tőke kiszó-mány ered-nem a ha-bó'dogságá-halát és a-ilyen felh-a tudom-harcolni, a-ményeivel

Olyan tudományt akarunk felépíteni, amely a marxizmus-leninizmus alapján áll

Megkezdődött a Magyar Tudományos Akadémia Ünnepi Hete

A tudományt éppen azért nevezzük tudománynak, mert nem fél kezrel emelni arra, ami lejárta magát, ami elavult és éberben figyel a tapasztalat, a gyakorlat szavára. — Szóvalnak ezt a tanítását hirdeli a felirat a Tudományos Akadémia dísztermének falán. E tanítás szellemében ünnepi megújított Tudományos Akadémiánk fennállásának 125. évfordulóját.

Az ünnepi megnyitón megjelent Horváth Márton elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja, Rónai Sándor elvtárs, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Dobi István, a minisztertanács elnöke, Darvas József közoktatásiügyi miniszter, a kormány több tagja, az államtitkári kar, a néphadsereg és tömegszervezetek képviselői, Kossuth-díjas professzorok, legjobb sztahanovisták, Kossuth-díjasaink. Ott volt a megnyitón ünnepségen Huan-Cen elvtárs, a Kínai Népköztársaság

magyarországi nagykövete és a baráti államok diplomáciai testületének képviselői.

Az elnöki asztalnál foglalt helyet Mihail Mihajlovics Dubinyin akadémikus, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája küldöttségének vezetője és a küldöttség tagjai. Kuo Mo-Zso, a Kínai Népköztársaság minisztertanácsa elnöke, yet'ese és a Kínai Tudományos Akadémia elnöke veze'ésével a Kínai Népköztársaság küldöttségének tagjai, Gheorghe Lupu, a Román Tudományos Akadémia küldöttségének vezetője, Aszen Hadzsiolov, a Bolgár Népköztársaság Tudományos Akadémiája küldöttségének vezetője, Jozef Racurek, a Csehszlovák Köztársaság Tudományos Akadémiája küldöttségének vezetője és a magyar tudományos élet számos kiválósága.

A megnyitó beszédet Rusznyák István, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke mondta.

Rusnyák István: Ápolni fogjuk a magyar tudomány haladó hagyományait

Beszédének elején kijelentette: a magyar tudomány dolgozóit úgy érzik, hogy saját munkaterületükön munkakörüket teljesíteni kell, hogy belessék az alkotómunkába és ezzel a békéért folyó küzdelemben. Az akadémiai Ünnepi Hét bizonyosságokat akar tenni a dolgozók előtt, hogy a magyar tudósok egyek velük ebben a küzdelemben és a Párt, valamint a kormány segítségével jó munkát végeztek már eddig is, jelenleg eredményeket értek el, melyek Népköztársaságunk és a szocializmus építésének ügyét szolgálják.

Rusnyák István ismertette az Akadémia 125. esztendősi történetét. Megállapította, hogy az első világháború után, amikor a kapitalista uralom egyre inkább a faszizmusba fejlődött át, a hazai tudományos élet és vele együtt az Akadémia működése is a zűlés jeleit mutatta és a Horvay-faszizmus utolsó éveiben eddig még nem ismert mélypontra süllyedt. Ennek a kornak pusztító hatása olyan mérvű volt, hogy hazánkban a Szovjetunió diadalmis seregei által történt felszabadása után is még évekig tartott, míg Akadémiánk a tepsedőből magához tért. *Mi olyan tudományt akarunk felépíteni, amely a marxizmus-leninizmus alapján áll és amelynek leghatalmasabb fegyvere a dialektikus materializmus.* Amikor ezt teljes háborozottsággal lesgőzött, ugyanolyan háborozottsággal hangúlyozzuk azt is, hogy a legnagyobb gonddal kívánjuk ápolni a magyar tudomány nagy haladó hagyományait. Az a tény, hogy Akadémiánk 125. évfordulójáról ilyen ünnepélyes formában emlékezünk meg, legjobb bizonyítéka annak, milyen nagy fontosságot tulajdonítunk annak a nagy munkának, amelyet elődeink végeztek.

Ezután arról a széleskörű támogatásról beszélt, amelyben a Párt és különösen Rákosi Mátyás részvételével a tudósok és a tudomány. Az Akadémia elmúlt évi eredményeit ismertette kiemelve azt a tényt, hogy a szocialista módszerrel

reknek megfelelően megkezdtek a tudományos munka terjesztését. Nagy jelentősége van annak is, hogy sikerült a magyar kutatók nagy részét az Akadémia célkitűzéseinek kimunkálására megmozdítani olyanokat is, akik nem tagjai az Akadémiának. Megkezdjük az Akadémia saját intézeti hálózatának kiépítését. Tudósaink az országgyűléseken rendszeresen beszámolnak legújabb kutatásuk eredményeiről.

— Igyekszünk a Szovjetunióval és a baráti népi demokráciákkal kapcsolatunkat minél fokozottabban kiépíteni — hangsúlyozta —, kieme kedő tudósainkat előadások megtartására megnyerni. Az első ilyen akadémiai előadás, amely feltehetően emlékünknél marad, Bárdin híres szovjet tudósnek a kohászati legfontosabb problémáiról tartott előadása volt.

Rusnyák István beszéde végén a magyar tudomány megújításáról szólt. Rámutatott arra, hogy a jelenlegi dönő évű tényezője ugyanaz az erő, amely népköztársaságunk minden nagy vívmányának kezdeményezője: a magyar munkásosztály és a Magyar Dolgozók Pártja, élen szorított vezérével, a magyar nép büszkeségével, Rákosi Mátyással!

— Az Akadémia Ünnepi hete egybeesik a békéért folyó harc fokozásával — mondta beszéde végén Rusnyák István. — Ennek a békének hangjában nyílik meg Akadémiánk Ünnepi Hete is. Nemcsak arról van szó, hogy tudósaink személy szerint is aktívan részt vesznek a békeharcban, hanem arról is, hogy tudományos munkásságunk a béke, a civilizáció, a kultúra szolgálatában áll, a nép anyagi és szellemi kultúráját hivatott megteremteni és elmélyíteni.

Rusnyák István nagy tapsal fogadott beszéde után Darvas József válás- és közoktatásiügyi miniszter köszöntötte a 125 éves Magyar Tudományos Akadémiát és az ünnepi hétre e'jött vendégeit.

Darvas József a tudomány két oszlopáról

— Azzal, hogy a Szovjetunió elhozta népünknek a szabadságot, az Akadémia számára is megteremtődött a lehetőség, hogy új történelmi körülmények között, új feladatokkal, de visszatérjen a régi haladó eszmékhez — mondotta többek között.

— Szocialista építésünk hártatlan fejlődési lehetőséget biztosított a tudomány számára. Népünk azt várja a tudomány munkásaitól, hogy hű és elszánt védőmezői legyenek a béke ügyének. Az imperialista országokban a tudósok a főke kiszolgáltatták és a tudomány eredményeit nem az életnek, nem a haladást, nem az emberek boldogságát szolgálják, hanem a halált és a pusztítást. A tudomány ilyen felhasználása ellen küzdeni, a tudomány barbarizálása ellen harcolni, a haladó tudomány eredményeivel a békét, a haladást, a

szabadságot védelmezni — kötelessége ez minden becsületes magyar tudósnak. A tudomány fegyvere. Tudósainknak azért kell harcolni, hogy ez a fegyver a gyilkosok kezéből az építők, az életet szépiítők kezébe kerüljön.

— A 125 éves, de megújított Magyar Tudományos Akadémia akkor végez jó munkát, ha ebben a szellemben viszi előre a magyar tudományt. Két oszlop az, amelyre bízton támaszkodhat. Az egyik: a mi'it hagyományai, a másik: az élenjáró szovjet tudomány.

Ha a Magyar Tudományos Akadémia szilárdan támaszkodik erre a két oszlopra, feladatait úgy tudja betölteni, hogy soha el nem múló betölteni, hogy soha el nem múló szeretet és büszkeség övezi munkájá újabb évtizedeit.

Darvas József miniszter beszédét hosszantartó lelkes taps fogadta, majd M. Dubinyin akadémikus, a

Szovjet küldöttség vezetője olvastafel a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának üdvözlését:

A Szovjetunió Tudományos Akadémiájának üdvözlése

„A szovjet tudósok nagy érdeklődéssel kísérik a Magyar Népköztársaság tudományának rohamos fejlődését, valamint a Magyar Tudományos Akadémia tudományos kutató intézetének vívmányait és sikereit — szól az üzenet. — Az élenjáró szovjet tudomány képviselője, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Tudományos Akadémiája szoros összeköttetésben áll a többi országok tudósával és különösen a népi demokráciák országainak tudósával. A szovjet tudósokat a marxizmus leninizmus nagy eszméi lelkesítik. Minden munkájukkal a kommunizmus építését szolgálják és állandóan szem előtt tartják Joszif Visszarionovics Sztálin korunk legnagyobb tudósának, az egész világ dolgozó vezérének bölcs szavait, amely szerint is az élenjáró tudomány az a tudomány, amelyet semmi nem választ el a néptől, amely nem különíti el magától a néptől, amely kész a népet szolgálni, kész a tudomány összes vívmányait a nép rendelkezésére bocsátani, amely a népet nem kényeszerből, hanem önként, szívesen

szolgálja. A Szovjetunió Tudományos Akadémiája forró üdvözlését küldi a Magyar Tudományos Akadémia 125. évfordulójára alkalmából az összes magyar tudósok, akik tudásukat és tapasztalataikat a népi szolgálatba állítják és a néppel együtt önfeláldozóan dolgoznak a szocializmus felépítésén és nagy feladatainak megvalósításán.”

Dubinyin akadémikus, a jelenlevők percekig tartó lelkes, viharos taps közben nyújtotta át az üdvözlést orosz és magyar nyelvű szöveget tartalmazó gyönyörű vörös bőrből kötött díszalbumot, amelynek fedőlapján a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának képe díszíti.

Rusnyák István ez a'bumot átveve kezet szorított Dubinyin akadémikkal. Dubinyin akadémikus végül bejelentette, hogy a szovjet

delegáció a Magyar Tudományos Akadémiának könyveket hozott ajándékba, amelyeket a szakkörök ülésein fognak átadni.

Rusnyák István az Akadémia nevében köszönetet mondott az üdvözlésért és könyvajándékért, majd Kuo Mo-Zso, a Kínai Tudományos Akadémia elnöke tolmácsolta a Kínai Tudományos Akadémia üdvözlését. „Szeretnénk a magyar tudósokkal és az egész világ haladó tudósával, kísérelni tapasztalatainkat és arra törekedni, hogy a tudomány valóban a nép tudománya legyen.”

Gheorghe Lupu, a Román Tudományos Akadémia nevében mondott üdvözlőszókat, majd Fogarasi Béla a dialektikus materializmus világszemléletének szerepéről beszélt a tudományos kutatásban.

Távirat Rákosi elvtársnak

A nagygyűlés hatalmas lelkesedéssel táviratot intézett népünk szeretett vezéréhez, Rákosi Mátyáshoz.

„A Magyar Tudományos Akadémia megalapításának 125. évfordulóján tartott nagygyűlése forró szeretettel üdvözli Önt, a magyar tudomány nagy pártfogóját.

Az Ön vezérése, a Magyar Dolgozók Pártja útmutatása tették lehetővé számunkra, hogy ezt az évfordulót szabad népköztársaságunkban ünnepelhetjük. Tudományos életünk-e is hatalmas megtermékenyítő haladással van az a történelmi munkában páratlan lendülettel folyó munka, mellyel dolgozó népünk építi az új, gazdag, szocialista hazát.

Egy évvel ezelőtt az Ön szerető gondoskodása és bölcs útmutatásai tették lehetővé Akadémiánk meg-

újhdását. Mi magyar tudósok ma olyan feltételek mellett végezzük munkánkat, amelyekhez hasonlótól a régi rendben nem is álmodhatunk.

Jubileumi ülésünk alkalmával megfogadjuk Önnel, hogy tovább fokozzuk erőfeszítéseinket szocialista hazánk építése érdekében és az Ön vezérésevel a nagy Sztálin útmutatásait követve kivesszük részüket a békéért folyó harcból. Fogadjuk, hogy a Szovjetunió Tudományos Akadémiája példáját követve, minden erőfeszítésünkkel hazánkat és a haladó, békezerető embereket nagy ábrándtal fogjuk szolgálni.

A Magyar Tudományos Akadémia.
A megnyitó ünnepség Rusnyák István zárószóval ért véget.

Megígérjük Rákosi elvtársnak, hogy teljesítjük az általa kitűzött feladatokat

Az országos bányászértekezlet tanácskozásai

A minisztertanács és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége országos értekezletre hívta össze bányáiparunk legjobb sztahanovistáit, vezetőit, élenjáró műszaki dolgozóit, hogy közösen beszéljék meg a növekvő, fejlődő iparunk fokozódó szénkészletének kielégítésével kapcsolatos teendőket.

Vasárnap reggel a EDO SZ Vilma királynő úti székházának feldíszített nagytermében ült össze az értekezlet.

Leírhatatlan lelkesedéssel, percekig tartó éjjezéssel és tapsal fogadták a bányászok Rákosi Mátyás elvtársat, a magyar nép szeretett vezéréit. Zúgott a kiáltás: „Sztálin-Rákosi!”

Résztvettek az értekezleten Kádár János elvtárs, az MDP főtitkárhelyettese, a Párt Politikai Bizottságának és Központi Vezetőségének több tagja, Rónai Sándor elvtárs, az Elnöki Tanács elnöke, Dobi István, a minisztertanács elnöke, a kormány több tagja, a SZOT és a szakszervezetek képviselői.

Apró Antal elvtárs, a SZOT főtitkára nyitotta meg az értekezletet. Ezután Czettner Sándor nehézipari államtitkár tett javaslatot az elnökség tagjaira.

Egyhangú lelkesedéssel elsőnek választották az elnökségbe Rákosi Mátyás elvtársat, a magyar nép nagy vezéréit, majd Gerő Ernő, Parkas Mihály, Kádár János és Réval József elvtársakat, az MDP főtitkárhelyetteseket, Dobi István, a minisztertanács elnökét, Rónai Sándor elvtársat, az Elnöki Tanács elnökét, Vas Zoltán elvtársat, a Tervhivatal elnökét, Zsófinyecz Mihály elvtársat, nehézipari minisztert, Hidas István elvtársat, a budapesti Pártbizottság titkárát, Kovács István elvtársat, az MDP Politikai Bizottságának tagját, Piros László elvtárs vezérőrnagyot, Apró Antal elvtársat, a SZOT főtitkárát, Hevrán István elvtársat, a bányászszakszervezet főtitkárát, Ptohornyik József el-

vtársat, a bányászszakszervezet elnökét, a bányászdolgozók élenjáróit, legjobb sztahanovistáit, kiváló bányamérnökeket.

Apró Antal elvtárs megnyitóbeszéde után Zsófinyecz Mihály elvtárs, nehézipari miniszter mondott beszédet.

Beszéde elején arról szólt a nehézipari miniszter, hogy népgazdaságunk szennel való ellátása szoros kapcsolatban van a békéért folytatott küzdelemmel. Ezután eredményeiről beszélt és a Szovjetunió állandó segítségéről, valamint azoknak a meghívott szovjet szakembereknek a támogatásáról, akik fejlődő népgazdaságunk továbbvitelében állandó

segítséget nyújtnak.

— Ennek segítségével — folytatta szavalt — Pártunk és Rákosi elvtárs bölcs politikájának köszönhetjük, hogy felszámoltuk a munkanélküliséget. Sőt egyre inkább hiány jelentkezik munkákezekben. Egy év alatt az iparban a dolgozók száma 90.000-rel növekedett, míg az építőiparban ezen felül 97.000-rel többen dolgoznak, mint tavaly.

Napról-napra rohamosan nő országunkban az az osztály, amely szocialista öntudattal és áldozatkészséggel méltán vezető ereje az országnak, egész dolgozó népünknek.

Alkalmassá kell tenni bányáinkat a gépesítésre

Ezután foglalkozott a szénbányászat és bányászok multbeli helyzetével, majd elmondotta, hogy míg a hároméves terv folyamán a szénbányászat üzemi jellegű beruházásaira kb 440 millió forintot fordított népgazdaságunk, az ötéves terv folyamán kéntmilliárd forintot ruházunk be a szénbányászatba. Eddigi beruházásaink hiányossága azonban — mondotta — hogy nem fektett elegendő súlyt a bányászat a gépesítésre. Nem elégséges, hogy a Szovjetunióból sorozatosan hoz-

zunk be bányagépeket és a magyar gépgyártás is tömegével gyártsa azokat. Mindenekelőtt bányaműszaki szempontból alkalmassá kell tenni bányáinkat a gépesítésre.

Zsófinyecz Mihály elvtárs a továbbiakban adatokat ismertett, amelyekből kiténik, hogy a bányákban egyre nő a hiányszók száma.

Rámutatott a miniszter egy másik hibára: A rossz szervezés következtében a ténylegesen szénen dolgozók létszáma csökkent.

Növelni kell a termelékenységet

— Külön kell szólni a műszaki értelmiség egy részének viszonyáról a termeléshez — mondotta. — Bányaműszaki értelmiségünk egy kis része még mindig magán viseli a kapitalista rendszer nyomait, ragaszkodik a megszokotthoz és nem tudja vagy nem akarja levétközni a maradáságot.

— Mi is követünk el ezen a téren mulasztásokat. Egyik telephelyen a párttitkár elvtárs szerint a mérnökökkel a szolgálati viszonyon kívül egyáltalán nem szabad érintkezni.

— Sztálin elvtárs 1931 júniusában a gazdasági funkcionáriusok értekezletén azt mondotta: „Meg kell változtatni a régi

iskolához tartozó mérnöki és technikai erőikkel szemben alkalmazott bánásmódot, több figyelmet kell fordítani rájuk és jobban kell gondoskodni róluk, valamint merészebben kell őket bevonnani a munkába.”

— De Sztálin elvtárs ügyelmeztetett arra is, hogy nem lehet a szocializmus építésének teljes értékű munkása az, aki a tőkés munkamódszerek és munkaszellemek hagyományait nem tudja levétközni.

— A probléma gyökeres és jó megoldása tehát kettőn áll: az

egyik oldalon a fizikai dolgozók-
nak nagyobb bizalommal kell len-
niük a műszaki értelmiséghez s
ugyanakkor a műszaki értelmi-
ségnek az a része is, amely ma
még nem teljes odaadással végzi
munkáját, álljon a munkásosz-
tály, népi demokratikus rendsze-
rünk mellé.

— Mindent el kell követni a
szénbányák műszaki vezetőinek
és bányászdozóiinak abban az
irányban, hogy a termelékenység-
get tovább növeljék. A jelenlegi
műszakteljesítmény 10 százalékos
emeléséig egymagában megoldaná
mai szénhelyzetünket.

— Meg kell szüntetni annak az
állapotnak, hogy az aknások, bányamester-
ek és üzemvezetők a munkából való kimaradásokat a
jelenlegi liberális szellemben
kezeljék.

— További fogyatékosága
munkánknak, hogy a bányász-
tanban a munkaverseny még mindig
kampány-jellegű. Nem tesznek

semmit annak érdekében, hogy a
helyes tapasztalatokat széles kör-
ben alkalmazzák.

— A gépezés érdekében —
mondotta — pártszervezetünknek
és szakszervezetünknek általános
nevelőmunkát is kell végezniük a
műszaki értelmiség bevonásával.

— Tudjuk — mondotta Zsofi-
nyecz Mihály —, hogy az elöt-
tünk álló feladatok megoldása el-
sősorban a bányászoknál múlik.
Ezért elhatároztuk, hogy min-
den megteszünk, ami erőnkön
futja, hogy hozzásegítsük bányá-
szainkat a feladat elvégzéséhez.

— A Párt és a minisztertanács
határozata nehéz munkájuk ellá-
rásához olyan kedvezmény-
nyeket és különböző jutalmazáso-
kat biztosít a bányászoknak, am-
ilyenben egyetlen iparágban dolgo-
zók sem részesülnek. Ezek a
rendelkezések, elvtársak, egyesek
folytatásai annak a gondosko-
dásnak és elismerésnek, amely-
ben Rákosi elvtárs, a Párt, a

kormány a felszabadulás óta bá-
nyászainkat részesíti.

— Elvtársak! Bányászaink fel-
szabadulásunktól kezdve erős osz-
lopoi voltak demokráciánknak.
Már nem egyszer adták tanúbiz-
onyosságát annak, hogy egysé-
gesen, sziklaszilárdan állnak a mun-
kásosztály hatalmas, a szocializ-
mus nagy ügye mellett.

— Meg vagyok győződve arról,
hogy Pártunk Vezetősége és a
kormány a bányászokban most
sem fog csalatkozni.

— Megígérjük Rákosi elvtárs-
nak, hogy teljesíteni fogjuk az
általánosan kitűzött feladatokat — fe-
jezte be beszédét Zsofinyecz Mi-
hály elvtárs, nehézipari minisz-
ter. Beszéde után számos hozzá-
szólás következett, melyek során
tisztázták a bányai paragraffon-
tosabb kérdéseit. Majd Rákosi elvtárs
kiosztotta a kitüntetésekkel a
bányászati élenjáró dolgozóit ké-
zölt.

130 éve született Friedrich Engels

1950 november 28-án van 130 éve
annak, hogy megszületett Friedrich
Engels, a proletariátus nagy taní-
tója, a lángelű forradalmár, aki
egész gazdag és ragyogó életét a
munkásosztály javáért, a dolgozók
és az elnyomottak felszabadításáért
folytatott harcának szentelte.

Karl Marx-szal együtt a tudomá-
nyos szocializmus, a marxizmus
megalapítója volt. Marx és Engels
felbecsülhetetlen érdeme az volt,
hogy tudományosan bebizonyították
a kapitalizmus pusztulásának és a
kommunista társadalom d'adaának
szükségességét. Errel a szocio-
lizmus az emberiség jövőjéről szót
mondó álmódosárból tudomány-
vált. Marx és Engels rámutattak
arra, hogy a kommunista társada-
lomhoz vezető út a proletariátus
diktatúráján keresztül vezet. Azt
tanították, hogy a proletariátus
nem tud győzni és nem tudja fel-
építeni az új, osztály nélküli társa-
dalmat, ha nem teremti meg saját
munkás-kommunista pártját. Marx
és Engels tanai fejlődtek és gazda-
gáltak a tömegek gyakorlati ta-
pasztalatainak alapján. Marx és
Engels hangsúlyozták, hogy elmé-
lük nem dogma, hanem vezérfonal
a cselekvéshez.

Engels már Marx-szal való talál-
kozása előtt is forradalmár volt a
tudományban. Ezt bizonyítja: „A
munkásosztály helyzete Angliában“
c. munkája, 1844 augusztusában ta-
lálkozott Engels Párisban Marx-
szal és ettől az időtől fogva kezdő-
dik a közös együttműködésük. „A
szent család“ (1845). „A német ideo-
lógia“ 1845-től 1846-ig c. munkáik-
ban lefejtik az új forradalmi ma-
terialista világnézet alapjait.

A tudományos szocializmus első
rendszere teljes kifejtése a „Kom-
munista kiáltvány“ volt, melyet
Sztálin a marxizmus „éneké-
nek“ nevezet.

Mint Marx, Engels is kérlel-
he-

telein volt az opportunista elemek
elleni harcban, amelyek behatoltak
a munkáspártokba és igyekeztek ez-
ket kicsinyes, reformista politika
újra terelni. Kíméletlenül osto-
rozta a proletariátus diktatúrájának
ellenfeleit, a szocializmusba
való békés belenövés híveit mint
a munkásosztály legnagyobb ellen-
ségeit. Engelsnek ez a harca foly-
tatódik a „demokratikus szocializ-
mus“ mai hirdetői ellen, mint Be-
vin, Schumacher és Saragat, akik
a demokratikus szocializmus álcá-
mögött próbálják megmenteni a
kapitalizmust. Ezek az amerikai
ügynökök munkásárulásban messze
felmúlták azokat, akikről Kímélet-
lenül lerántotta a leplet Marx és
Engels. Engels behatón foglalko-
zott Oroszországgal, az érlelődő
forradalom országával. Engels
örömmel és büszkeséggel üdvözölte
a marxizmus úttörő Oroszorszá-
gban „a munka felszabadítása“ oso-
porját.

Marx és Engels nagyjelentőségű
térképe kedvező talajra talált
Oroszországban, mely hozzájárult
a leninizmusnak és Sztálin az új kor-
szak felé fordulásnak megfelelően fej-
lesztette tovább a marxizmus tan-
ait.

Lenin és Sztálin Pártja által ve-
zeget munkásosztály megvalósí-
totta Marxnak és Engelsnek taní-
tását. Ma már halad a kommuniz-
mus megvalósítása felé és bár-
mennyire is tombol a burzsoázia
rohadt osztály, bármennyire is
igyekezik a kapitalizmust megmen-
teni, nem tudja visszaforgatni a
történelem kerekét, nem tudja
megakadályozni a kommunista társ-
adalom történelmileg szükségszerű
dialátát.

A kommunizmus vezető útján
Marx, Engels, Lenin, Sztálin zás-
laja vezérvilágként vezet az em-
beriséget.

Az elméleti pártnap anyaga

A káderek marxista-leninista nevelésének jelentősége a szocializmus építésében

A szocializmus építése az éle-
sod nemzetközi helyzet egyre na-
gobb feladatok elé állítja. Párt-
unk tagjait, egész dolgozó népün-
ket Ezzel a feladatok csak úgy
tudják győzelmre vinni, ha a marx-
izmus-leninista elméletre tá-
maszkodnak, amely következetesen
és kíméletlenül harcol minden-
fajta ellenfeles ideológia ellen,
amely eméle szervezet, mozgást és
átalakít.

Az a Párt, amely a marxista-
leninista elméletet nem sajátította
el, csak tapogatózva kénytelen bo-
foraklani, munkájában nincsen meg
a biztonságérzet és képtelen a
munkásosztály harcát vezetni.

Képzett káderekre van szükség

Népi demokráciánk eddigi fejlő-
dése az eddig elért sikereink vilá-
gosan mutatják, hogy Pártunk ál-
talanban helyesen alkalmazta a szo-
cializmusról vívott harcunkban a
lenini-sztálini tanításokat. Sikertől
minden időszakban a legfontosabb
feladatokra mozgósítani a dolgozó-
kat, sikertől szelvért a reakciós
erőket, kivívni és megszilárdítani
a proletariátusát. A munkásosz-
tály feladatai azonban tovább szé-
lesedtek. De gozónknak meg kell
tanulniuk az ország vezetésének,
a szocializmus építésének tudomá-
nyát s azt sem szabad szem elől
létesíteni, hogy az ellenség nem
nyugodni bele vereségébe és min-
denütt megkísérel, hogy kizsákmá-
nyolva urát visszaháltsa. Eppen
ennek figyelembe vétele, valamint
az élesdöd nemzetközi helyzet azt
kivánja, sőt megköveteli, hogy egy-
re magasabb színvonalra emeljük
elméleti tudásunkat. Minél nagyobb
feladatok állnak előttünk, annál in-
kább szükség van az elmélet ere-
jére.

...mennél magasabb az állami
és pártmunka bármely területén
működő funkcionáriusaink politikai
színvonalra és marxista-leninista
tudatosságára, ennél magasabbrendű
és természetesebb maga az a mun-
ka, annál hatékonyabbak a munka
eredményei... — mondja Sztálin
elvtárs.

A politikai küzdelem között és
a gazdasági építő munka során Pár-
tunk pillanatig sem tévesztette
szem elől a párttagságunk elméleti
színvonalának emelését. Azonban
elméleti képzettségünk nem állt
egyvonalon a feladatok megnöve-
kedésével. Erre hívta fel a figyel-
met Rákosi elvtárs: „Következő
lancszem“ című 1948 márciusában
megjelent cikke és a Politikai Bi-
zottság 1949 október 20-i határo-
zata is.

Pártunk tagjai fokozottabban érde-
klődéssel fordultak ezután az elmé-
leti oktatás felé s az elmúlt eszt-
endőben már jelentős eredménye-
ket értünk el ezen a téren. Azon-
ban még ezek az eredmények sem
kiegítők. Még mindig sok helyen
elfordul pártfunkcionáriusaink körében
is, hogy munkájukban túlság a
szervezés: nincs meg munkájuknak
a kellő politikai tartalma. S van-

nek olyan elvtársak is, akik az elmé-
leti oktatást, felesleges és terhe-
snek valaminek érzik, amely gyako-
riati munkájuktól vassi el őket.

Csak a szocialista öntudat adhat
lendület, eredményt munkánknak.
Azok az elvtársak, akik kiűntek a
többi dolgozó közül kiváló munká-
jukkal, feltétlenül az elmélet se-
gítségével, megnövekedett politikai
öntudattal válnak élmunkásokká,
sztahanovistákká. Pálfi Gyula elvtárs,
a Vagongyár sztahanovistája,
vagy bármelyiket említhetjük, állon-
dóan tanulnak, fejlesztik tudásukat.
Vagy Tóth József egyéni paraszt,
hogyon tudja a bárműzűvárosi DE-
FOSZ munkáját így megjavítani?
Ugy, hogy legfontosabb és legső
munkájának a tanulást tartja, így
tud előrehaladni, így látja mind-
mit kell tenni. De sorolhatnánk fel-
sorban mindazokat, akik munkában
az élesdödnek.

Ebben az esztendőben a pártokta-
tást az elmúlt esztendő hibáinak
elkerülésével szervezték meg. Sze-

Propagandisták feladatai

Határozott feladat vár propagan-
distáinkra, akiknek kezében ott van
a párttagság elméleti képzettségé-
nek kulcsa. Alapvető feladatuk,
hogy kíméletlenül harcoljanak
az oktatás minden területén fe-
múlt elméleti elhajlások és elvi hi-
bák ellen. A püspökáldányi járás-
ban november 14-én tartott érte-
kezleten Kerekes elvtárs beszámó-
lójában ráért ezekre a hibákra is,
amelyek ideológiai vonalon a jár-
rásban felmerültek s a helytelen
nézeteket, elvi hibákat megfelle-
nítette. Minden elvi hiba, amely
átkerül a gyakorlatba, bármilyen
területre, ott súlyos hibákat okoz-
hat. A propagandista elvtársak úgy
végessék a feladataikat, hogy fele-
lősséget merjenek vállalni azért,
hogy az általuk oktatott elvtársak
egykénel sem maradtak helytelen,
vagy téves nézet.

Az elmélet nem holt betű, ha-
nem élelven, lüktető élet, éppen
ezért propagandistáinknak szoro-
san a gyakorlattal összekötve ad-
ják át az anyagot a hallgatók-
nak. Helyi viszonyokra alkalmaz-
va, az élettel töltik meg a betű-
ket. Feladatuk az is, hogy
szembeszálljanak az ellenséges
nézetekkel, a provokációkkal.
Verjék vissza ezeket a támadáso-
kat harcossan, kommunistaóhoz il-
lően, s neveljék a párttagokat ön-
fegyelmre, példamutató helytál-
lásra. Neveljék a párttagokat
igaz hazafinak, amelynek próbá-
kőve az, milyen a viszonya a dol-
gozóknak a felszabadított Szovjet-
unióhoz. A hűségre, hálára és fa-
gaszkodásra s ugyanakkor az im-
perialisták elleni gyűlöletre ne-
veljék őket.

A propagandisták feladata
nem is utolsó sorban az, hogy
megszerettessék párttagságunk-
kal az elméletet. Minden káder
életszükségletének s munkája

mináriumok helyett politikai isko-
lák indulnak, amelyek azonban tar-
talmukban és színvonalukban jóval
többet jelentenek a tavalyi szem-
ináriumoknál. Egy egy tananyag fel-
dozására több idő jut s ezáltal
mélyebben tudják a hallgatók át-
venni az anyagot. Az oktatók fel-
készültségét és oktatási színvonalát
pedig a propagandista szemináriumok
bizosítják, amelyek magasabb
színvonalon ugyanazt az anyagot
adják át a politikai iskolák ve-
zőinek, amelyet ők tanítanak.

Rákosi elvtárs legutóbbi beszé-
dében képet adott a nemze közli
helyzetéről s felvázolta az előttünk
álló nagy feladatokat. Rákosi elvtárs
beszéde a propagandavonalon
is nagy fordulatot jelentett. Még
fokozottabb tanulást és még na-
gyobb elméleti felkészültséget ki-
ván tőlünk a feladatok nagysága és
az élesdöd nemzetközi helyzet. Öt-
éves tervünk győzelmeseen csak
úgy tudjuk végrehajtani, ha egyre
nagyobb lesz dolgozónk szocialista
öntudata.

szerves részének érezze az elmé-
leti tanulmányozását. Mint ahogy
hajó sem indulhat el iránytű nél-
kül, mert különben eltéved a ten-
geren, ugyanúgy ennek az irány-
tűnek segítségével igazodhatnak
el párttagjaink a gyakorlati
munkájában.

Az új oktatási munkának már
vannak eredményei, s még van-
nak hiányosságai. Még vannak,
akik nem érzik életszükségletük-
nek az elméletet a propagandis-
ták között is. Ezért fordulhat elő,
hogy több helyen nem mindenki
jelenik meg a propagandista szem-
ináriumon, s voltak, akik nem
készültek fel a politikai iskola
előadásaira. Ezek azonban a kez-
det hibái. Azok, akik nem meg-
felelők erre a nagyfontosságú
pártmegbízatra, úgy is kihulla-
nak az első órák után.

Rákosi elvtárs azt mondta a
pártfőiskola megnyitásán, hogy régi
szocialista munkásmozgalmi káde-
rek a szó szoros értelmében arcuk
verejékével bőrlőben szerették
meg elméleti tudásukat, azt a tu-
dást, amely képessé tette őket a
győzelem kivívására.

Párttagságunknak, kádereinknek
hatalmas lehetőséget nyújt az
egyetlen és nélkülözhetetlen irány-
tű megragasztására a Párt. Káde-
reinknek most tanulniuk kell, hogy
győzelmeseen meg tudják valósítani
azokat a feladatokat, amelyek meg-
valósulása saját és népek életét
még szebbé és még jobbá teszi,
amelyek a szocializmus építését s
a békét szolgálják.

Jól sikerült kultúr-estet rendezett az igazságügyi MSZT alapszervezete

Az igazságügyi dolgozók MSZT
alapszervezete műsoros kultúr-
estet rendezett, amely — mint el-
ső komolyabb megmozdulás az
igazságügyi MSZT életében —, a
Magyar Szovjet Társaság I. Or-
szágos Kongresszusának előkészí-
téséhez, a magyar-szovjet bará-
tság elmélyítéséhez komolyan hoz-
járult.

Az estnek különös jelentőséget
adott P. F. Szokolov elvtárs, Deb-
recen város konzuljának megje-
lenése, akit a kultúrtermet zsüfo-
lásig megtöltő közönség nagy sze-
rettel fogadott. Ott voltak még
az MSZT megyei és városi biz-
ottságának kiküldöttel, a város
MSZT alapszervezetének több
titkára, a vendégszereplő D. Lo-
komotiv dalkör férfikarának csa-
ládtagjai és még sokan mások.

Az ünnepi estet Laboda Jakab,
az MSZT alapszervezet titkára
nyitotta meg, aki a szervezet ne-
vében meleg szeretettel üdvözölte
Szokolov elvtársat, s mindazokat,
akik jelenlétükkel a Szovjetunió
iránti szeretetüket és érdeklődé-
süket fejezték ki.

— Mi, igazságügyi dolgozók —
mondotta — arra törekszünk,
hogy egyre jobban álljunk meg he-
lyünket a békéért folytatott har-
cban, elmélyítsük szeretetünket a
magyar nép nagy barátja, a
Szovjetunió és vezére, Sztálin elvtárs
iránt. Ennek érdekében célul
tűztük ki, hogy előadásokon, kul-
túrnapokon keresztül minél na-
gyobb tömeget ismertessünk meg
a szovjet emberek életével, mun-
kájával, kultúrájával, s ezzel is
tovább mélyítsük azt a szettéphe-
tetlen kapcsolatot, amely népün-
ket összeköti.

Az üdvözöl beszéd után meg-
kezdődött a műsor. A kultúrso-
port zeneszámok, énekszámok és
szavaltatok mellett két egyfelvo-
násost adott elő, amely a szovjet
emberek életének egy-egy terüle-
tét, a munka iránti szeretetét,
erős jellemét mutatta be. Nagy
tapsot kapott a D. Lokomotiv
dalkör férfikara és dr. Szabó
Györgyné énekszámai.

Az est jól sikerült, ami a párt,
szervezet segítségének, a gondos
és előrelátó szervező munkának
köszönhető.

— Nagyon jól éreztem magam
— mondta Szokolov elvtárs —,
s azt hiszem, a város MSZT alap-
szervezetéből megjelent titkárok
az itt tapasztaltakat saját terü-
letükön hasznosítani fogják, s ők
is eredményeket érnek el a tö-
megkapcsolatok kiszélesítése te-
rén.

A vagongyári munkásokkal is
közvetlenül elbeszélgettek az
igazságügyi dolgozók. Erről Sár-
közl István vagongyári dolgozó
ezt mondja.

— Nekem még eddig nem sok
alkalmam volt szellemi dolgozók
nagyobb csoportjával érintkezni
s éppen ezért, fogadtatásunknál
jó érzéssel tapasztaltam, hogy itt
nincs az a merevség, s én magam
sem éreztem választalat magam
és a szellemi dolgozók között,
mint régen. A Magyar-Szovjet
Társaságon keresztül még köze-
lebb kerültünk mi munkások az
értelmiségiekhez. Összekapcsol
bennünket a Szovjetunió iránti
szeretetünk, hálánk és a békéért
való harcok kiállásunk.

Az igazságügyi MSZT szerve-
zetének most az a feladata, hogy
tovább folytassa felvilágosító
munkáját, tagtöborzást s az a
lendület, amellyel a munkához
hozzákezdtek, egyre fokozódjék
a tegyék szilárdá, megbízhatat-
lanná a magyar-szovjet barátsá-
got.

BEMUTATTAK MOSZKVA-BAN „A VILÁG BÉKÉJÉÉRT” CÍMŰ DOKUMENTUMFILMET

A Szovjetunió Filmügyi Minisz-
teriumában bemutatták „A világ
békéjéért” című dokumentumfil-
met, amely a Központi Dokumentum-
film-Studio-ban készült. A film
a Szovjetunió II. Összszövetségi
Békekonzferenciáját örökíti meg.
Az új film bemutatásra került
Moszkva filmszínházában.

Has

Novem-
ber 28-án
határde-
jeleket
amely m-
szerve-
khozak
radékta-
rület le-
a falusi
vezetek
mogatás-
téstereit
ségében
Népe-
gozó par-
hogy a s-
adják a s-
ságunknak
sere.

Biztosít-
got, a
termel-
lül a
növénys-
arat

A cukor-
18 forint-
a cukor-
nyári nö-
raforgó,
is új elő-
munkács-
A szer-
áll Hajdu-
A keret-
százalé-
Nagyon
az eredm-
A szer-
Ujzsentma-
tűteljesít-
zaléknál
a kimagás-
kor közs-
még ötven
el?

A választ
győzelmet
kának kös-
Molnár
16s szá-
zódtelet-
nöke sor-
a tanács-
népnevel-
fratta a
Ezért érte
eredményt.

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

A textil-
szakszerve-
megbesz-
gyár, Ter-
gyár sz-
jos elvtár-
titkára
ket, majd
azokra a
a békéért
vetel min-
ban a mu-
novisták-
— Ahho-
deni bék-
zottabban,
nünk —
harcnak j-
tilgyár m-
évi tervét
A dobajp-

Használjuk fel a hátralévő három napot termelési szerződések kötésére

November 30-án jár le a termelési szerződések kötésének végső határideje. Azt a néhány napot, amely még hátra van, földművelésügyi szervezeteink jól használják fel, hozzák be a lemaradásokat és maradéktalanul teljesítik az előírt terület leköltését. Pártszervezeteink, a falusi tanácsok és a tömegszervezetek adjanak meg minden támogatást, hogy a szerződéses vésterületet a megye minden községében lekölessék.

Népnevelőink hívják fel a dolgozó parasztság figyelmét arra, hogy a szerződések jó előre megadják a segítséget dolgozó parasztságunknak a tavasziak előkészítésére.

Biztosítják a fajtiszta vetőmagot, a műtrágyát, megadják a termelési előleget és ezen felül a szerződésesen termelt növényekért jóval nagyobb árat fizetnek, mint tavaly.

A cukorrépa mázsáját jövőre már 18 forintjával fizetik, de nemcsak a cukorrépa, hanem a többi nyári növények: kender, len, napraforgó, gyapot, sörépa esetében is új előnyökkel jár a szerződés megkötése.

A szerződéskötés igen gyengén áll Hajdú-Biharban.

A keretnek összesen csak 50.8 százalékát kötötték le eddig.

Nagyon igyekezni kell tehát, hogy az eredményt megjavítsuk.

A szerződéskötési verseny élen Ujszentmargitta halad, ahol már túlteljesítették és jelenleg 107 százaléknál tartanak. Hogyan érték el a kimagaslóan jó eredményt, amikor községeinknek több mint fele még ötven százalékig sem jutott el?

A válasz rávilágít arra, hogy a győzelmet a jó felvilágosító munkának köszönhetik.

Molnár Ferenc termelési felelős száz holdnál többre szerződött, a községi tanács elnöke sem maradt le mögötte, a tanácsbíró Kiss József jó népnevelő munkával 75 holdra íratta alá a termelési szerződést.

Ezért érte el Ujszentmargitta a jó eredményt. Ezt a példát kell kö-

vetni a többi községben is.

A jó példa követése különösen ráfér Nádudvar, Nagyléta, Esztár, Csökmő, Téglás, Bojt földművelésügyi szervezeteinek vezetőire, akik még 20 százalék fölé sem tudtak emelkedni.

Előttük az újszentmargittaiak példája, de ott van a görb. háziak példája is. Bocskai Sándor tanácselnök több mint 60 holdra, Soós József népnevelő 69 holdra szerződött. A jó munkának látszik is az eredménye, mert Görbőháza nincs a kullogók sorában, felül teljesített már a 76 százalékot.

Ahol elhanyagolták a szerződéskötés agitációját, vagy a felvilágosító munka helyett megelégszenek a „dobolással”, ott nem is várhatnak eredményt.

Vegyük jó példának Tetétlen

A hajdú-bihari termelőszövetkezeti mozgalom továbbfejlesztésének feladatai

Termelőszövetkezeti csoportjaink taglétszáma hétről-hétre emelkedik. Az emelkedésekhez hozzájárultak a zárszámadások elkészítésének munkálatai is, ez azt bizonyítja, hogy egyénileg dolgozó parasztságunk éberrel figyel, hogy milyen eredményekkel dolgozik a termelőszövetkezeti csoport.

A nagykereskedelmi „Bocskai” tiszteletteljes és zárszámadás készítéséhez meghívta vendégül a közelben lakó egyénileg dolgozó parasztoikat, akik alaposan kivették részüket a tervezés megvalósításából. Látták a csoport munkájának eredményeit, látták a fejlődés útját, a csoport további erősödését, gyarapodását, az eredményt az lett, hogy jóformán még nem is készült el a zárszámadás, de négyen már bejelentették, hogy belépnek a csoportba.

Igy történt ez a nagyléti „Vörös Rózsá”-nál, ahol Budai Mihály és Gönczi Lajos léptek be a csoportba, vagy Hadházon, Kabán, Szerepen, Földesen, ahol szintén tagszerző erőnek bizonyult a zárszámadás.

A termelőszövetkezeti mozgalom tovább fejlesztésének feladatunk legyen az, hogy minél több egyénileg dolgozó paraszt ismerje meg a tár-

esétét. Ez a község most a második a termelési szerződéskötésben, 83 százalékos eredményével. Az elmúlt héten a 17. helyen áll, de jó munkával több mint 32 százalékkal emelte a szerződéskötések számát, cukorrépa előirányzatát pedig száz százalékosan lekötötte.

A városok versenyében Hajdúnánás 85 százalékot ért el, Debreccen az utolsó 46.1 százalékkal.

A még rendelkezésre álló néhány napon az egyik legfontosabb feladat legyen a megye falvaiban és városában, hogy megjavítsák a szerződéskötés agitációját és jó felvilágosító munkával segítsék hozzá dolgozó parasztságunkat, hogy minél többen részesülhessenek a szerződéses termelés előnyöiből.

sas, nagyüzemi gazdálkodást. Ismerkedjenek meg a munkaegységgel való számolással, győződjön meg arról, hogy a jövedelemelosztás a legigazságosabb a termelőszövetkezeti csoportoknál. Az, aki jobban dolgozik, többet keres, a lusta kevesebbet.

Feladatunk, hogy minél több kis- és középaraszt kapcsoljunk be a föld társas megművelésébe. Nem szabad elfelejteni, hogy az agrárproletárok mellett a kis- és középarasztárs bevonása a szövetkezetekbe a további fejlődést, az előrehaladást biztosítja. Ennek a feladatnak úgy tudunk a legjobban megfelelni, ha közelebb segítjük az egyénileg dolgozókat a csoportokhoz és a csoportok működésének ismertetésével segítjük őket annak belátásához, hogy a dolgozó parasztság felemelkedésének útja a termelőszövetkezeteken át vezet.

A nyáron a csoportok bőségebb aratása nagy vonzóróttá gyakorolt dolgozó parasztságunkra. Látták, hogy a nagyüzemi gazdálkodás, a jó gépi munka több termést biztosít. Látták azt is, hogy a gépek leviszik a munka nehezét a dolgozók válláról és több jövedelemhez segítik. Ezek az eredmények meggyőzőek.

Pontos feladat tehát, hogy csoportjaink eredményeiket ismertessék a dolgozó parasztsággal. Mutassák be új mezőgazdasági gépeiket, új épületeiket, tenyészlőrzéseiket. Beszéljenek az üzemeterről, mely világosan mutatja a gyarapodást, a fejlődést, a tervszerű munkát, melynek révén gyarapodik a közös vagyion és emelkedik a tagok egyéni jövedelme.

Hajdú-Biharban a dolgozó parasztság jelentős része középaraszt, de ezt több helyen figyelmen kívül hagyták és ez meg is látszott az őszi fejlesztésnél.

Feladatunk, hogy szélesítsük a kapcsolatokat a középarasztársakkal. A középarasztárs fokozatos megnyerése, belépése nélkül nem lehet továbbfejleszteni termelőszövetkezeti mozgalmunkat. Rákosi elvtárs figyelmeztet arra, hogy mindazok, akik a szocializmus építését a középarasztárs nélkül akarják véghez vinni, eltérnek Pártunk politikájától és az ellenség malmára hajtják a vizet.

Eppen ezért csoportjaink fűzzék szorosabbra kapcsolataikat az egyénileg dolgozó parasztsággal. Hívják meg a csoportba, mutassák meg eredményeiket, a zárszámadást, a jó munkát, mely minden szónál beszédesebben győzi meg őket arról, hogy a szövetkezetben minden ember annyit ér, ahogyan és amennyit dolgozik.

A terménybegyűjtés teljesítésével békénket védjük

Az őszi terménybegyűjtésben Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztsága a várakozás ellenére hátramaradt. Immár második éve vezetünk a kenyérgabona begyűjtésben és most, ha nem is vagyunk a kullogók között, de bizony a középre kerültünk. A megyei eredmények alapján a burgonya begyűjtési tervnek még csak 29.6 százalékát teljesítettük, a kukoricának csak 36 százalékát. Nem jó a szálistakarmány begyűjtési eredményünk sem, hiszen alig valamivel multuk felül az előirányzat 50 százalékát.

Mi a lemaradás oka? Bizonyos, hogy pártszervezeteink és párttagságunk, a falu vezetői és példamutatói elhanyagolták a begyűjtés kérdését, nem ismerték fel jelentőségét. Bizonyos, hogy a begyűjtés állami feladat. A helyi tanácsok, a földművelésügyi szervezettek és a terményfelvásárlók feladata a begyűjtés zavartalan végrehajtása. Tudnunk kell azonban, hogy a begyűjtés az egész Párt ügye. A megyében elsősorban azért maradt le a begyűjtés, mert pártszervezeteink nem tekintették a maguk ügyének. Másodsorban a képzelt nehézségekkel megriadva átadták a teret az ellenségnek és az ellenség néhol, mint például Sárrétudvariban még a Párt tagjait is befolyásolta a vánta mondván, hogy nem tudják teljesíteni a begyűjtési előirányzatot, mert aszály volt és nem termelt elegendő takarmánygabona.

Ezen a téren a múlt héten döntő és győztes fordulat történt. A taggyűléseken minden községben és alapszervezetben megtárgyalták a begyűjtés teljesítésének kérdését. Ennek köszönhető, hogy Kabán, Földesen, Sárándon a dolgozó parasztsók és középarasztársok begyűjtési versenyt indítottak, sőt a pártszervezet példájára a DEFOSZ szervezetei is bekapcsolódtak. Földesen Hierpai Albert középaraszt a DEFOSZ-gyűlésen indította el az őszi terménybegyűjtési versenyt. A heti taggyűlések után általános jelentőségű a megyében a terménybegyűjtés fokozódó lendülete.

Vannak azonban olyan községek, ahol a begyűjtés egyik, vagy másik téren, vagy éppen minden vonalon még mindig nagyon le van maradva. Dancsháza például a széna begyűjtési tervét még csak 6 százalékkal teljesítette. Nem sokkal nagyobb eredményt ért el Körösszakálón és Kismarján sem. A burgonya begyűjtési tervét Ujszentmargitta csak 5 százalékkal, Csökmő, Nagyrábé és Nádudvar csak 6 százalékkal teljesítette. A tengeribegyűjtésben Veres és különösen Magyarhomorog maradt le, ahol csak 5 százalékot gyűjtötték be még az előirányzatnak. Különösen akkor látszik meg a lemaradások súlyossága, ha tudjuk, hogy tengeri begyűjtésben Sáp 143, Dancsháza 130 és Földes 102 százalékot ért el. Ugyanilyen aránytalanságok mutatkoznak a szénabegyűjtésben is: Tiszacsépe 162, Bihar-nagybajom 161, Kaba 144, Balmazújváros 138 százalékkal szemben a lemaradt községek egész sora még a 20 százalékot sem teljesítette a tervnek.

Ezek az adatok — tények arra mutatnak, hogy nem a rossz termés, nem az aszály az oka, hogy egyes községekben olyan nagy lemaradások mutatkoznak, hanem a nemtörődomség, a begyűjtés fontosságának lebecsülése, sőt az el-

lenség hangja és befolyása. Másal nem volna magyarázható, hogy két egymás mellett lévő község eredményei élesen ellentétesek egymástól. Kaba például szénabegyűjtési tervét 144 százalékkal teljesítette, Nádudvar 46-ra. Dancsháza 130 százalékos és Csökmő 11 százalékos tengeribegyűjtési eredményei szintén ellentétben vannak egymással. Sok község becsületesen teljesíti kötelezettségét, míg a másik mellette lévő község ugyanolyan természetű eredmények mellett kötelezettségének alig 10 százalékát tart. Így alakult ki aztán a megye egészen közepes átlaga.

A begyűjtésben feltétlenül meg kell javítanunk az eredményeket. El kell érniük, hogy a megye községei elérjék Földes és Balmazújváros eredményeit. Feladat, hogy a begyűjtést minden falusi alapszervezetünk tekintse egyik döntő kérdésnek és jó megoldását tegye központi feladattá a soronlévő feladatok közül. Pártszervezeteink vezetőségének tagjai és általában a párttagok járjanak elől a jó példával, teljesítsék terménybegyűjtési kötelezettségüket és emellett folyamatosan szíves felvilágosító munkát a terménybegyűjtés jelentőségéről.

A terménybegyűjtés jó végrehajtása ötéves tervünk egyik alkotórésze. Ötéves tervünk végrehajtását segítjük elő a begyűjtés jó végrehajtásával. A dolgozó parasztság feladatainak egyik legfontosabbja, hogy az ötéves terv részes részét a munkássztyál példája nyomán szintén teljesítse, mert ezzel hazánkat erősítjük és egyben a békét is megvédjük. A terménybegyűjtés 100 százalékos teljesítése tehát a béke megvédésének, békénk biztosításának egyik fő feladata. Ma mindennel, ami hazánkat erősíti, ami ötéves tervünk végrehajtását elősegíti, vagy meggyorsítja, függetlenségünket erősíti és békénket biztosítja. Vajjon van-e olyan becsületes dolgozó paraszt, aki nem tesz meg mindent békénk biztosításáért és megvédéséért? Nincs! Dolgozó parasztságunk ez év folyamán nem egyszer mutatta meg a nyári kenyérgabona begyűjtés, a Békekölcson-jegyzés és a tanácsválasztás során, hogy kész dolgozni és harcolni is békénk megvédéséért. Van-e olyan becsületes dolgozó paraszt, aki tudja, hogy a terménybegyűjtés teljesítése békénk megvédésének egyik eszköze, megtagadja a terménybegyűjtés teljesítését? Nincs!

Nyilvánvaló tehát, hogy dolgozó parasztságunk széles tömegében eddig nem folyt a kellő és kiterjedt felvilágosító munka. A feladat tehát: pártszervezeteink, a DEFOSZ alapszervezetei, most megválasztott tanácsaink szervezetei meg haladéktalanul a felvilágosító munkát, hogy minden egyes dolgozó paraszt legyen tisztában a terménybegyűjtés óriási fontosságával és békénk megvédésével való összefüggésével. Pártszervezeteink vezetőségének feladata, hogy a szentpéterszegi pártvezetőség példájára szintén járjon elől a jó példával és így hozza lendületbe a pártönkivüli és pártbelső dolgozó parasztság terménybegyűjtését. Helyi pártszervezeteink mindenütt adják meg a szükséges támogatást a helyi tanácsoknak és a földművelésügyi szervezeteinknek a begyűjtés sikere érdekében.

Bizonyos, hogy a népnevelők széles tömegének mozgósításával a felvilágosító munkára és pártszervezeteink, párttagságunk példamutatása nyomán Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztsága becsülettel fogja teljesíteni terménybegyűjtési kötelezettségét.

Nagyszabású építkezések Bjelorussziában

Bjelorusszia 35 nagy városának építkezési tervét szerinte épül újjá. Minszkben, a Szövetséges Köztársaság fővárosában a keskeny, szűk utcák széles utakká épülnek át. A város központjában új hivatali épületek, lakóházak, színházak és klubok épülnek.

A Bjelorussz Szövetséges Köztársaság többi városának képe is megváltozik. Gomelj ipari város főútvonalait új, magas házak díszítik. Egészen új lakónegyedek is épülnek. Peleck, az ősi Bjelorussz város is újjáépült.

A textilipari sztahanovisták megbeszélése

A textil és ruházati dolgozók szakszervezeteinek helyiségében megbeszélést tartottak a Ruhagyár, Textilgyár és a Harisnyagyár sztahanovistái. Ivanov Lajos elvtárs, a szervezet megyei titkára üdvözölte a megjelenteket, majd beszédében rámutatott azokra a feladatokra, amelyeket a békéért folytatott harc megkövetel minden dolgozótól, elsősorban a munka hőseitől, a sztahanovistáktól.

Ahhoz, hogy megtudjuk védeni békénket, még sokkal fokozottabban, többet kell termelnünk — mondotta. — Ennek a harcnak jegyében vállalta a Textilgyár minden dolgozója, hogy évi tervét december 3-ra befejezi. A dobajpusztai Kendergyár dol-

gozó december 15-re teljesítik tervüket.

Matika Anna elvtársnő felszólalásában elmondta, hogy december 5-én lesz egy éve, hogy áttért a több gép járatására.

— Azóta sokan önként jelentkeztek, hogy adjam át munkamódszeremet. Szívesen teszem, tudom, hogy ezzel is a békéért harcolok — mondotta többek között.

Cselle József ruhagyári ifjúmunkás, aki nemrégben kapta meg a sztahanovista kitüntetését, így beszélt:

— A Szovjetuniónak és Pártomnak köszönhetem, hogy sztahanovista lehettem és igyekszem továbbfokozni a 240 százalékosomat.

Ankét a Déri-múzeumban

Vasárnap délelőtt 11 órakor és délután 6 órakor zsúfolt nézőtér előtt tartotta a Közművelődési Könyvtár ankétját.

Komjáti István elvtárs előadása az „Alföld a magyar irodalomban”, a marxizmus-leninizmus szemszögéből világította meg a kérdést. Rámutatott az Alföld imádat osztálygyökereire. Kimutatta, hogy az Alföld kiemelése a polgári átalakulásunk idején a XIX. sz. első felében született meg. Pétőfi költeményei népszerűsítették akkor az Alföldet. A kapitalizmus idején az Alföld bör-

tőn, tehát már nem a szabadság szimbóluma. Ma már mind a két felfogás a múlté, nekünk az Alföld épp oly kedves, mint a hegyvidék, mert mindenütt a szocializmus építése folyik. Új költészetünk ezt az új Alföldet tükrözi ma már. Jól egészítette ki az előadást Török Erzsébet művésznő hortobágyi népdalok elénklésével.

Jancsó Andrienne, Köröszlős István, Fazekas Zsuzsa, Kolár Mária előadásai magasszínűek voltak.

Sikert aratott Béres András hortobágyi táncával.

SPORT

Hetedik helyen végzett a D. Lokomotív

Salgótarjáni Vasas—D. Lokomotív 3:3 (3:1)

Véget ért az NB II. Keleti csoportjában — két összecsapás kivételével — a bajnokság. Most, az idény végén megállapították, hogy Debrecen kedvence csapata: a D. Lokomotív a várakozásnak megfelelően szerezte a hetedik helyet, megelőzve a miskolci csapatokat.

Az őszi idény kezdetén a szakemberek megállapították: nem sikerült eléggé a debreceni csapat erősítése. Ezt bizonyították azok a súlyos vereségek, amelyek Sátoraljaújhegyen és Csillaghegyen érték a csapatot. Ezután a Párt városi bizottsága nyújtotta a D. Lokomotív ügyébe és ettől kezdve a csapat többé nem szenvedett súlyos vereségeket és több balzszeres mérkőzést játszott. Képeségének megfelelő helyen kötött ki. A debreceni csapat vezetőire az idény végén nagy feladatok hárultak. Egyesületüket több jó labdarúgóval, becsületos sportemberrel

meg kell erősíteni. Debrecen város sporttársadalmának elvárja a Járóműjavító NV pártbizottságától, územvezetőitől azt, hogy minden segítséget adjon meg az edzőnek az őszi-nyári időszakban azért, hogy az elkövetkező évben ne a kiesés elkerüléséért, hanem a bajnokságért harcoljon a D. Lokomotív.

Salgótarjában egyként a második félédi játéka alapján több góllal is győzhetett volna a csapat. Az első félédben igaz, eléggé leszorították az egyes tarjáni csapatok a debreceni csapatot, mely az alábbi összeállításban vette fel a harcot az S. Vasas ellen:

Nagy — Kékedi, Hidvégi, Szabó I. — Tisza, Szabó II. — Czibalmos, Leányvári, Szilágyi III., Szép, Szegedi.

Az első percekben már gólt ér el a hazai csapat, melyre Szilágyi III. válaszolt. Ezután Hidvégi üngött rugót (ebben Nagy is hibás), majd

még egy góllal 3:1-re javított Salgótarján. Szünet után Szilágyi III. már a 30. másodpercben szepített, majd kis idő múlva Czibalmos 'degyenlített. Ezután állandóan a debreceniek támadtak, Szegedi azonban több helyzetben hibázott.

Az eredmény — figyelembe véve az első félédi salgótarjáni fölényt — igazságos. A debreceni csapat lelkesen, jól játszott, több gólt is rúghatott volna. Egyénleg Nagy többször bizonytalankodott, Kékedi megfélelt, Hidvégi gyengén játszott, Szabó I. rossz kezűs után a második félédben feljött. Tisza és Szabó II. is gyengébbek voltak a szokottnál. A csatársorban Leányvári volt a legjobb. Szilágyi III. is egész különösen játszott, Czibalmos is. Szegedi és Szép azonban nem ütötték meg a kellő színvonalat.

Bebessi játékvezető a Lokomotív vezetői szerint kitűnően vezette a mérkőzést.

A debreceni birkozók a harmadik helyen végeztek az NB I-ben

A Ceglédi VSK: 5:3-ra, a Dunakeszi VSK-t 6:1-re verték

Hosszú hónapok után vasárnap nagyüzemi birkozóversenyt rendeztek Debrecenben a Vagongyár kultúrtermében. A délelőtti mérkőzések nagyüzemi közönség gyűlt össze, akik kitűnő mérkőzéseket láttak. Különösen Sárosi birkozót nagy formában, de Hódos, Györfalvi és a többi debreceni birkozó is dicsőreget érdemelt.

A D. Lokomotív hatalmas harc révén 5:3-ra verte a Ceglédi VSK-t, majd 6:2-re a Dunakeszi VSK-t. Így csak tusszárránnyal maradt el a Dózsa mögött és végeredményben a harmadik helyen kötött ki, annak ellenére, hogy a debreceni együttes nagyobb erőt képvisel, mint a Dózsa. Igaz viszont, hogy a Dózsa ellen és a Döcsy István Vasas ellen a debrecenieket lepondozták.

A vasárnapi verseny egyébként azt bizonyította, hogy van közönsége a birkozónak Debrecenben, azonban a Magyar Birkozó Szövetség, ha azt akarja, hogy tovább fejlődjön ez a sport vidéken: azonnal szüntesse be a bajnokságnak ezt a formáját, mert ez a vidéki birkozói teljes visszafordulásra vezet. Az elmúlt esztendőben önmaguk üdvözölték a birkozó NB felállítását, mert abban látták a nagyüzemi sport fejlődését. Egy év után azonban a budapesti csapatok nyomására az MBSZ megszüntette a kétféle bajnokságot és helyette egyfajta bajnokságot rendezt meg a közönséget úgy, hogy Debrecenben, Diósgyőri és Ceglédnek egy-egy verseny jutott.

Egy év alatt — egy verseny: nem sok. Ahhoz viszont elegendő, hogy visszaforduljanak a vidéki sportját s versenyek biányában rákényszerítse a birkozók szurkolóit arra, hogy más sportnak hódoljanak. Állítjuk, ha a D. Lokomotív birkozó együttese ebben az esztendőben is otthonában fogadja volna a Bp. Lokomotívot, Döcsy Istvánt, Honvédot, Csepeli Vasast visszavágó mérkőzésekre is, az esztendő sőt új hívet nyert volna meg a birkozónak és esetleg birkozóba került volna a bányai cím is. Biztosak vagyunk abban, hogy a Magyar Birkozó Szövetség fővárosi vezetői megvizsgálják ezeket az intelmeket, mert ki is a magyar birkozósport fejlődése érdekében munkálkodnak.

A két szövegben lebonnyoltott verseny eredményei egyébként a következők:

D. LOKOMOTÍV—CEGLÉDI VSK 5:3

Dei nagy küzdelem után tussal nyert Nagy ellen, Hódos tussal verte a Hódos formában birkozó Kenéz, Juhász pedig Ligétit. Sárosi nagyüzemi

DEBRECENI ŐSZI 79:69 ARÁNYBAN GYŐZTEK ŐZD ELLEN

A debreceni fedettuszodában Debrecen—Őzd városok közötti üszövény rendeztek. Meglepetésre a pontversenyt a debreceni űzők nyerték, bár a legtöbb egyéni számban az őzdi űzők győztek. A verseny kiemelkedőbb eredményei: 100 m férfi gyors: 1. Malinák (O) 1:05, 2. Tomola (D) 1:11, 400 m férfi gyors: 1. Malinák (O) 5:34, 2. Tomola (D) 6:13, 200 m férfi mell: 1. Gyurcsik (O) 3:05, 100 hát: 1. Nánássy (D) 1:13, 2. Jost III. (D) 1:20, 1. Thurzó (D) 1:28 (keleti kerületi csúcs), 2. Kiss (O) 1:28, 2. Thurzó csupán karcsapással győzött, 200 m női mellúszás: 1. Paszternák (O) 3:23, 100 m női hátúszás: 1. Jost III. (D) 1:32, 4. 400 m női vegyes váltó és a 600 m hát, m-es férfi löveg gyorsváltó Debrecen, a 4x65 kéth. m-es női vegyes váltó Őzd nyerte. Végeredmény: Debrecen—Őzd 79:69.

technikai fogások után Varga ellen győzött. Kolozsvári azonban kikapott a világbajnok Gáttól, Györfalvi pedig Ballától. Németinek nem állított ellenfelet a Ceglédi VSK, végül Buglyó vereséget szenvedett a feljövőben lévő Vasvártól, 5:3.

D. LOKOMOTÍV—DUNAKESZI VSK 6:2

Az első mérkőzésen Deli nagy meglepetésre kikapott Simontól, Hódos azonban megverte Fábricit, Kun pedig Antal ellen győzött. Sárosi tussal nyert Tóth ellen, aki komoly ellenállást fejtett ki, Juhász ellenben kikapott Szlenkától, Györfalvi megverte Tóth II.-t, Buglyó Szirákit, Németi ellen viszont Kövesdi nem állt ki. Így Németi magyar bajnok mindkét mérkőzés ellenfél nélkül nyerte.

Vissza a középkorba?...

Az a kijelentés, hogy „aki fűrödni akar, csináljon magának uszodát” — nem a középkorból származik, melyben tudvaleg a fűrödést még erkölcsellenesnek tartották. Nem a kijelentést 1956-ban a kismartoni (élestenstúdió) kétszáz tanácsban tette meg az egyik osztrák klerikális párt képviselője. Arról volt szó, hogy a burgenlandi községben a kommunizmus indítványára a volt Esterházy-kastély területén sporttelepet és sportusodát akartak építeni. Ezt szavazták le a reakciós ausztriai pártok helyi képviselői, akiknek véleményét „elénk helyesnek” mellett egy bizonyos Baptist nevű népi(?) párti városatyja fejtette ki: — Hova vezetne az, ha egyrészt a kastélyok területén sporttelepeket létesítenének, másrészt a jezuiták csöbbe ütköző módon együtt üszkálnának, fűrödnének az emberek. Aki fűrödni akar, csináljon magának uszodát!

MEGALAKUL AZ EDZŐK TESTÜLETE DEBRECENI CSOPORTJA

A közeljövőben minden nagyobb városban megalakulnak az ET kerületi csoportjai. Az első ilyen alakuló közgyűlés szerdán este 7 órakor a Szabadság-éterem emeleti helyiségében lesz. Az alábbiak megjelenésére számítanak: Mór, Palotás, Sárosi, Szilárd, Gombos, Kántor, Sidlik, Orosz, Pocsai, Elek II., Réti, dr. Thoma, Sertőző, Hevesi, Káldi.

A KERÜLETI BAJNOKSÁGBAN

vasárnap az alábbi eredmények álltak:

1. osztály: D. Honvéd II.—Büdseötmihályi Lombik 3:0 (2:0). Mindhárom gólt Csabai rugta — Hajdúcsobozsói SZMTE—Földes TS C: 4:1 (2:0). — D. Lokomotív II.—D. Egyetem 4:0 (2:0). Bagóly (C). Rácz és Mangu szereztek a Lokomotív góllját. — D. Elektromos—Biharkeresztes 4:4 (3:1). Az Elektromos góllövő: Laczó (2). Kádár és Szabó. — D. Dózsa—Tiszalök II 3:2 (3:1). Góllövők: Herédi (2) és Demeter, H. Sínka (2). — Nádudvari DÉFOS—Sárrétudvari DÍSZ 4:1 (1:1). — D. KÁSE—Berettyóújfalui Határőrség 4:5 (3:1). Góllövők: Hegedűs (2) Polyvas, Sálóli IV., Ill. Berez, Baglyos, Kovács — Debrecen — Biharnagybajomi MASZOLAJ II 3:1 (0:0). — D. DÉFOS—Hajftót, Bútorgyár 2:1 (1:1). Góllövők: Náhódi, Kiss, H. Tóth — Haidúdorogi DÖDÖS — Hajdúcsobozsói 0:0. — Balmazújváros—Polgári DÉFOS 4:0 (1:0).

TOVÁBBI EREDMÉNYEK

Ceglédi VSK—ÉDOSZ 4:4, Dunakeszi VSK—ÉDOSZ 4:4, Ceglédi VSK—Dunakeszi VSK 4:4, Honvéd—Bp. Lokomotív 4:4, Dózsa—Csepeli Vasas 6:2, Bp. Lokomotív—Csepeli Vasas 5:3, Honvéd—Dózsa 6:2.

A BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

1. Bp. Lokom.	9 6 3	—	50:22	13
2. Dózsa	9 6 2	1	44:28	14
3. D. Lokom.	9 6 2	1	43:29	14
4. Honvéd	9 5 3	1	45:27	13
5. Ceglédi VSK	9 3 4	2	38:34	10
6. ÉDOSZ	9 2 4	3	35:37	8
7. Csepeli Vasas	9 2 1	6	22:30	5
8. Dunakeszi VSK	9 1 5	4	25:47	5
9. Rákospalota	9 1 2	6	22:50	4
10. Diósgyőr	9 1 2	7	23:46	2

ITT

A 12 TALÁLATOS SZELVÉNY!

2. Vasas—Textiles	0:1
1. ÉDOSZ—Salgótarjáni Tárna	3:1
Dorogi Tárna—Di. Vasas	törőre
1. Győri Vasas—Szomb. Lok.	1:0
2. Postás—Dózsa	0:2
2. BDEE—Honvéd	0:2
x Pécsi Lok.—Olmajmunkás	0:0
1. ÉDOSZ Lendület—M. Dinamó	1:1
2. NVSK—P. Textil	1:2
1. Bp. Lokomotív—Ny. Elekt.	1:0
1. Bp. Győpítők—Építők	5:0
1. Szegedi Honvéd—K. Textil	2:1
x Sz. Építők—X. Iker ÉDOSZ	1:1

A toto e heti fordulójában 8 találatot akadt. 10,225 forint jut darabonként a nyerteseknek, 283 darab 11 találatos, 275 darab 10 találatos szelvényre, 275 illetve 33 forintot fizetnek ki.

A KERÜLETI I. OSZTÁLYÚ BAJNOKSÁG ÁLLÁSA

FÖLDESI CSOPORT				
1. D. Elekt.	12 8 2	2	36:19	18
2. D. Építők	10 7 2	1	31:12	16
3. Hszoboszló	11 8 3	3	30:13	13
4. Bújfalvi II.	10 5 2	3	27:18	12
5. Keresztes	11 4 4	3	27:23	12
6. Berecske	11 5 1	5	19:20	11
7. DKASE	11 5 1	5	15:14	10
8. D. Egyetem	10 5 5	5	15:14	10
9. Bngyabajom II.	10 4 4	4	23:23	10
10. D. Lokom. II.	12 4 1	7	35:27	9
11. Földes	12 3 1	8	21:35	7
12. Sárrétudvari	10 2 1	7	11:25	5
13. Nádudvar	12 2 1	7	17:43	5

TISZALÖKI CSOPORT

1. Bújváros	12 9 2	1	51:14	20
2. D. Dózsa	11 9 2	2	34:16	18
3. D. Honvéd II.	12 7 2	3	33:17	15
4. Bözsermeny	12 5 4	3	33:14	14
5. D. DÉFOS	12 5 4	3	31:17	14
6. Hajl. Bútor.	12 6 1	5	23:23	13
7. Búdszentm.	12 5 3	4	19:22	13
8. Tiszafüred	11 5 2	4	20:14	12
9. D. Meteor	12 4 4	4	22:21	12
10. D. Postás II.	12 4 2	6	14:22	11
11. Hajdúdorog	11 2 3	6	10:28	7
12. Tiszalök II.	11 3 3	8	22:38	6
13. D. ÉDOSZ II.	12 1 2	9	10:38	4
14. Polgár	10 1 1	8	4:18	3

A D. Dózsa—Tiszafüred és az elmaradt Hajdúdorog—Polgár mérkőzések ügyében még nem döntött az egyesbűró.

A D. HONVÉD 4:2-RE LEGYŐZTE A TEXTILEST

Vasárnap délután a Postás székében mérkőzött meg a D. Honvéd és erőközlő álló együttese a Textiles. A debreceniek kitűnő eredményekkel lepték meg a szurkolókat és 4:2 arányban legyőzték az NB II. második helyezettjét, a Textilest. A győzelmet Rófi, Kunta, Süss és Somogyi szereztek. Nagy és Mayer második lett.

A Biharnagybajomi MASZOLAJ nagy gólaránnyal győzött

A Postás döntetlenül végzett Nagykállóban

Az NB III-ban vasárnap egy-két meglepetés született. Így a biharnagybajomi nagy gólarányú győzelemére nem számított senki. A D. Honvéd nem játszott, Nyirma sem. Eredmények:

1:0 (0:0). Hatalmas küzdelem, egy góllal jobb volt a várdai csapat. — B. MASZOLAJ—Fehérgyarmat 6:1 (4:1). Még ebben az arányban is teljesen megérdemelt győzelem. A hazai csatársor volt különösen elemében. — Mátészalkai DTK—D. ÉDOSZ 4:0 (0:0). Szünet után összeroppant az ÉDOSZ.

Az NB III. állása a következő:

1. D. Honvéd	13 12	—	1	59:10	24
2. Nagykálló	14 9 4	1	29:14	22	
3. Bújfalvi	14 9 4	1	29:14	22	
4. Mátészalka	14 8 2	4	45:13	18	
5. Nyirma	13 7 1	5	38:25	15	
6. D. ÉDOSZ	13 6 1	6	26:40	13	
7. Demecser	14 6 2	6	29:32	14	
8. Kisvárdai	13 6 1	6	26:40	13	
9. Balkány	13 5 3	5	30:25	12	
10. Fehérgyarm.	14 5 2	7	23:40	12	
11. Nyírbátor	13 4 2	7	19:22	10	
12. D. Postás	13 3 4	6	22:32	10	
13. Tiszalök	14 3 3	8	21:33	9	
14. Bngyabajom	12 3 2	7	24:31	8	
15. D. Előre	14 3 1	10	20:39	7	
16. Hajdúnánás	13 1 1	11	11:40	3	

Másodszor is megszerezte a D. Lokomotív Magyarország ifjúsági csapatbajnoka címet

A D. Lokomotív legeredményesebb szakosztálya: a birkozó szakosztály. Ebben az idényben tovább szaporították úgy az ifjúsági, mint a felnőtt birkozók a győzelmei számát. Vasárnap is szép sikerrel születtek a felnőttek kiharcolták az NB I. harmadik helyét, a fiatalok országos bajnokságot nyertek!

Öt csapat: D. Lokomotív, a tanügyi bajnok, Ganz, Ceglédi VSK, Szilágyi, Tatabánya ifjúsági csapatai vintak közmerkezűt a bajnoki címet. A D. Lokomotív Csordás, Dankó, Gláh, Simon, Linkner, Lengyel, Szabó összeállításban rajtolt és a ceglédiek ellen 6:1-re a Ganz ellen 5:2-re, a Tatabányai ellen 6:1-re, Szilágyi ellen pedig 7:3-ra győzött a Lokomotív.

A debreceni csapat legjobbjait: Simon, Lengyel, Szabó és Csordás.

A TEXTILES MEGVERTE A VASAST

A Vasas hullámolygában van Sorrendben negyedik vereségét szenvedte el vasárnap délután a Textilestől. A nagy füzecsapás gólaránya 0:12. Nem dicsőkedhetnek el csatárukkal a Vasas-szurkolók. A legutóbbi fordulónban a várt eredmények születtek: Döcsy—Postás 2:1, Honvéd—BDEE 4:0, Csepeli Vasas—Szegedi SZMTE 4:0, Győri Vasas—Szombathelyi Lokomotív 1:0, Előre—Tatabányai Tárna 3:2, ÉDOSZ—Salgótarjáni Tárna 3:1, Textiles—Vasas 1:0. A bajnokság állása a következő:

NAGY GÓLARÁNYVAL GYŐZÖTT A JÁRMŰJAVÍTÓ NV

Az alapfokú bajnokság döntő mérkőzése során vasárnap korán reggel a D. Lokomotív-pályán a Járóműjavító NV együttese a Cipészek csapatával játszott. A Cipészek tartalékos csapata csak 25 percig állta a várgyáristák rohamát, majd teljesen kifáradt és Csollákok egymástól ritkák a gólokat a hálojukba. Végeredmény: 7:0 (2:0) volt. Csollák (4), Orosz (2) és Koplári szereztek a gólokat. Kitétek: Sertőző (a mezőny legjobbjai), Nagy, Keskeny, Palotás, Ill. Náricza és Grega.

Szerdán a Járóműjavító NV a Lokomotív-pályán a Közlekedés ellen 4:0 arányban győz. Csokonai Színház együttese ellen mérkőzik.

A tabella állása az első forduló után a következő:

1. Járóműjavító NV	1 1	—	—	7:0	2
2. Csokonai Színház	1 1	—	—	4:0	2
3. Közlekedés	1	—	—	1:0	4
4. Cipészek	1	—	—	1:0	7

SZÍNHÁZ

Heti műsor:

Kedden este 8 órakor: Leánymésző — Szaniszlavszkij-bérlét.
Szerdán este 8 órakor: Szerelmi bájját — Ady-bérlét.
Csütörtökön este 8 órakor: Leány-mező — Csokonai-bérlét.
Pénteken este 8 órakor: Szerelmi bájját — Puskin-bérlét.
Szombaton este 8 órakor: Leány-mező — Makarenko-bérlét.

BÉKE-MOZI:
4, 6, 8 órakor

METOR:
3, 5, 7 órakor

Tragikus hajsza
Olasz film a földéhes parasztság harcairól az elnyomó földesurak ellen

VIG MOZI:
4, 6, 8 órakor

Kárhozottak összeesküvése
Kétfelcsés, magyarul beszélt szovjet filmalkotás

A m...
füzték...
taggyű...
mindős...
gyűlés...
sőbb s...
volt. E...
hiba, a...
A ta...
járult...
János...
megnyí...
A titka...
volna...
Késő...
azonban...
léson...
azonban...
munkab...
ra a til...
adta egy...
Farkas...
majd fel...
erre...
Kapus...
megigér...
gyűlés...
tumot, r...
szervez...
vetlenül...
bó Ján...
bücsüv...
gyűlés...
Nem...
a rossz...
molót...
lás köv...
oka?

**Her...
Ráko...**

A tag...
társ sz...
— Me...
mondta...
nimes...
Nem...
Nem...
szeme...
elvtárs...
han tenn...
pár szer...
partido...
10-i bes...
mellé be...
érvégre...
koveseb...
fűrtet...
basáskod...
Helyre...
kráciál...
közötti...
tenni az...
ben...
bőlni az...
pártisz...
és meg...
tás, p...
námkod...
ezeket...
a vez...
Pósta...
pusának...
létsége...
Mező Gy...
előfizet...
nyerni...
mostani...
nyelt...
— Nem...
gondosk...
legyen...
Kell-e...
sajósgit...
lap, Pár...
Párbitör...
módon...
De Me...
ciádemok...
lépett fel...
gen, a m...
módon...
dőt, ter...
bántalmaz...
rekben...
ly a párt...
fűntetés...
hogy Me...
népely...
fűntetés...
kéri”...
Kapus...
ról pedig...
lékú Bar...
A párt...
nyait Rá...
ról pedig...
nyire biz...
kalmos...
módon...
fel a párt...
ismert...
hiba

Egy taggyűlés hibái — és a hibák okai

az SZTK pártbizottságában

A múlt hét szerdán este 7 óra körül tüzték ki az Sz. T. K. (vált OTI) taggyűlést. A 110 párttag közül mindössze 48 jelent meg: így a taggyűlés — a pártbizottság legfeljebb szerve — határozatképtelen volt. Ez már egymagában is olyan hiba, amelynek okait fel kell vetni.

A taggyűlés lefolyása is hozzájárult a hibák felléréséhez. Szabó János elvtárs elnököt: az előző megnyitott ittas állapotban tartotta. A titkár elvtársnak kötelessége lett volna őt figyelmeztetni és az elnököt leváltani: a titkár elvtárs azonban nem jelent meg a taggyűlésen. A titkár elvtárs, aki éppen azokban a napokban került más munkabeosztásba, felírta egy papírra a titkári referátumot s azt átadta egy másik vezetőségi tagnak, Farkas elvtársnak, hogy olvassa majd le a taggyűlésen, neki most erre — úgy mond — nincs ideje. Kapusi Tibor elvtárs — a párttitkár megígérte ugyan, hogy ezen a taggyűlésen meg megtartja a referátumot, mégis cserbenhagyta a pártbizottságot. Taggyűlés előtt közvetlenül volt ideje, hogy éppen Szabó János alapszervezeti elnökkel búcsúváltókat rendezzen, de a taggyűlésre már nem jött el.

Nem lehet csodálkozni azon, hogy a rosszul felolvasott titkári beszámolót mindössze három hozzászólás követte. Mi volt hát a hibák oka?

Nem szívtették meg Rákosi elvtárs tanítását

A taggyűlésen Törő Gyula elvtárs szólalt fel elsőnek.

— Megmondom én, mi a hiba — mondta. — Mindez azért van, mert nincs itt Kapusi Tibor villogó szeme.

Nem arról van szó, Törő elvtárs. Nem a Kapusi Tibor elvtárs villogó szeme a pártbizottság alapja. Törő elvtárs a maga munkájában is jobban tenné, ha a villogás helyett a pártbizottságra, Rákosi elvtársnak a pártbizottságáról mondott február 10-i beszédére támaszkodna. A mellé beszórt takarítónak akkor is elvégezzék a munkát, csak éppen kevesebb lenne a panasz Törő Gyula türelmetlen s azonnal felszámolandó basáskodó modorára.

Helyre kell állítani a pártbizottság elnöki kapcsolatot pártbizottságunkkal tenni az Sz. T. K. pártbizottságban, — ez a feladat. Ki kell küszöbölni azt a hibát, amelyet az OTI pártbizottság sorozatosan követett el: meggyőzés helyett parancsolgatás, példamutatás helyett úrhátnámkodás. „Kinyírom, kirúgom”, ezeket a kifejezéseket ki kell törölni a vezetés szótárából.

Pósta Antalnak, az Sz. T. K. kapusiának most munkaképtelen a felesége, a gyermeke meg beteg. Mező Gyula sajtófelelős a Néplap előfizetői sorába akarta őt megnyerni. Pósta Antal elmondta neki mostani, valóban nehéz körülményeit.

— Nem teik a fizetésből? Majd gondoskodom róla, hogy annyi se legyen — így Mező Gyula.

Kell-e mondanunk, hogy ez a sajtófelelős megcsúfolása? A Néplap, Pártunk Hajdú-Bihar megyei Pártbizottságának lapja, nem ilyen módon szerez olvasókat.

De Mező Gyula, a jobboldali szociáldemokrata nem az első esetben lépett fel ilyen, a mi Pártunktól idegen, a mi Pártunkkal ellenséges módon. Amikor a SZIT-ben működött, terrorista módon a tetleges bántalmazás is elment a módszerben. Ilyen embert terjesztett fel a párttitkár elvtárs népszerűsítő kiállítására. Kapusi elvtárs szegénye, hogy Mező el sem ment, hogy ünnepléses keretek között átvegye kiállítását a „jó népszerűsítő munkáért”. Kikre támaszkodott még Kapusi elvtárs? Tóth Zoltánra, akiről pedig tudta, hogy a rosszméretű Barankovits-párt kortese volt. A pártbizottság bizalmas okmányait Rác Imrével írtatták, akiről pedig szintén tudták, hogy ennyire bizalmas beosztásra nem alkalmas. Kapusi elvtárs megalkuvó módon viselkedett, amikor nem tárt fel a pártvezetés előbbi, általa is ismert hibáit és nem vett irányt a

gyökeres fordulatra, a parancsolgatás módszerének s az ezt a mód-

szert képviselő — elődjétől átörökölt — klikknek a felszámolására.

A párttagsági könyv

A pártbizottság hiánya az OTI pártbizottságban a párttagsági könyv megkezdését jelentőséggel is eltorzította. A párttagok nagyrésze birtokon belül érezte és érzi magát. Akinek tagsági könyve van a zsebében, annak nincs mitől tartania — ez az alapvetően téves és pártellenes nézet alakult ki a dolgozók között. A párttagok körében akadnak ingadozók, akik féltek rámutatni a párttagok mulasztására, rossz munkamoráljára, a párttagok egy-

része pedig türelmetlenül módon viszályt ezzel a helyzettel. Így volt ez a járulékkövetelési csoportnál, ahol egy-két helyesen alkalmazott kiemelés már segített, de elég nagy mértékben fennáll az még mindig a segélyezési csoportnál, ahol a párttagok között vannak, akik — az önteltség, a Párt vezetőségének félreismerése miatt — lassabban fejlődnek, mint a párttagok s munkájuk egy részét rátojják a párttagok körére.

Tegyünk pártbizottság a vezetést

Az SZTK pártbizottságában eluralkodott helyzet követeléseket állít elénk a feladatokat, amelyek megvalósításához javasoljuk:

Erősítsük meg a pártbizottság vezetőségét. Támaszkodjunk a munkában példát mutató munkásokra. A párttitkár jelenlegi helyettese: dr. Murányi Klára elvtársnő sok elfoglaltsága miatt azt a funkciót nem tudja betölteni. Ezt eddigi jelenségek is mutatták.

Az új vezetőség tanulmányozza át és érvényesítse munkájában Rákosi elvtárs február 10-i beszédét. Munkatervükben is konkrétan térjenek ki: hogyan szilárdítják meg a pártbizottságukat, hogyan szüntetik meg a klikkrendszer, hogyan

biztosítják a kritika-önkritika kifejezését.

Vonják be a pártbizottságba az orvosokat, működjenek együtt velük úgy, ahogy az már több üzemünkben tapasztalható a technikai értelmiség és a többi dolgozók között.

A párttagok járjanak élesen a munkában és a társadalmi munkában. A munkát elhanyagoló párttagot elvtársai figyelmeztessék hibájára, javíthatatlanság esetén példamutató szigorral járjanak el s ezt a taggyűlésen tudatosítsák.

Az SZTK dolgozóira az OTI átszervezésével népi demokráciánk fokozott felelősségteljes feladatokat rótt. A pártbizottság erősítése az alap feladat sikeres megoldására. (V. M.)

Jobb szervezést a természettudományi előadások sikere érdekében

Október utolsó két napján és november első hetében indult meg a sorozatos természettudományi előadások a falukon, a tiszeken, állami gazdaságokban, géppálmásokon és az üzemekben. Igen sok helyen már ismertették a sorozat második témáját is a Természettudományi Társulat előadói.

Meggyeszte igen nagy érdeklődéssel várta az előadásokat az üzemi munkásság és a dolgozó parasztság. Nádudvaron 350 hallgató gyűlt egybe és több mint kétórás vita volt. Az előadó az élénk vitát sajnálta otthagyni, mert mind újabb kérdések és hozzászólások merültek fel s ezért még a vonatról is lekötött. Komádiban Váróczy Sarolta előadót a hallgatók kérték, hogy maradjon kint és beszéljék az az éjszakát. Huszan kísérték ki az előadóra és mindent elkövettek, hogy még ott tartsák. Ezek a jelenségek azt bizonyítják, hogy

dolgozó népünk eddig nem tapasztalt érdeklődéssel fordul a természettudományi ismeretek felé.

Üzemünkben szintén igen nagy érdeklődés nyilvánult meg. A Harsánygyárban az első előadáson harmincketten jelentek meg, a másodikon már csaknem százan. A Dohánybányában is 96 jelenlévő hallgatta végig a kiküldöttet.

De rosszul szervezték meg a természettudományi előadásokat a Járóútvivő NV-nél, ahol terv szerint hetenként háromszáz hallgatónak tartották volna meg, ha ezek megjelentek volna. Létszám hiányában eddig már kétszer elmaradt és harmadszor, hogy a létszám meglegyen, a tanulói ifjúságot küldték el, ho'ott a tanulók rendszeres oktatás keretében természettudományos ismereteket is hallgatnak. A Gépjárművezetők Szakszervezete sem szervezte meg a vasárnapra kitűzött előadást. A Klinikán a dolgozók létszáma ezer körül jár és ennek ellenére csak 80-an jelentek meg. Rossz szervezés volt a Richter

gyárban is, eddig háromszor halasztották el az indulást.

A megye területén általában véve a szervezés megfelel a követelményeknek, kivéve a debreceni járást, ahol csaknem általános jelenség a természettudományos oktatás lebecsülése.

Mikepércsen a moziban filmvetések közben kísérelték megtartani az előadást, természetesen sikertelenül. Nyírábrányban az ottani népművelési felügyelő teljes részvételével tett tanúságot. Hajdúdorogra a szép kultúrothonban csak negyven hallgató jelent meg.

Ezek a jelenségek azt bizonyítják, hogy egyes falvakban a népművelési felügyelők és az üzemek egy részében a pártbizottságok és a szakszervezetek kulturális feladatait a természettudományos oktatás jelentőségét. Tudnia kell mindenkinek, hogy

a legfontosabb tömögoktatás a természettudományos ismeretek terjesztése és ennek lebecsülése egyértelmű az ellenség, a babonások pártolósával.

A Természettudományi Társulat előadásainak az a célja, hogy fűvelgyék a harcot a babonák ellen, terjesszék az egyetlen tudományos világnézetet és megismertessék a dolgozók széles tömegeit a világgal, amelyben élünk és a szovjet természettudomány legújabb eredményeivel.

Ki kell elgigíteni a dolgozó parasztságunk és városi dolgozóink körében megnyilvánuló rendkívüli érdeklődést a természettudományok iránt.

A társulat tagjai szakadatlanul képezik magukat, hogy az előadásokat a kellő színvonalon tarthassák meg. Ez azonban nem elég, fontos feladat a szervezés is és ez pártbizottságaink titkáraitra és falu a népművelési felügyelőkre hárul. Jogos követelmény tehát: az eddiginél sokkal jobban szervezzék meg az előadásokat.

A termelési értekezletek a termelékenység fokozását biztosítják

Irta: Bazsó László, SZOT megyei titkár

Ma már minden dolgozó, legyen az ipari munkás, dolgozó paraszt, vagy értelmiség, érdekli az iránt, hogy megy a termelés az üzemekben, milyen eredményeket érnek el a mezőgazdaságban és hogyan támogatja az értelmiség munkájával a fejlődést. Érdeklődnek, mert ami országunk fejlődését biztosítja, közügye a becsületes dolgozóknak.

Az ipari munkás számára a gyári sztráka nem jelenti azt, hogy megszünt kapcsolata az üzemmel. Az üzemben dolgozók közössége második családot jelent, mert úgy tekintenek munkahelyükre, mint saját tulajdonuk egy részére.

Mennyire másként éneket azok a dolgozók, akik még ma is a kapitalista rendszerben kénytelenek dolgozni. Ott a munkahelyet börtönné tekintik, mert rettegés és szenvedés várja őket. Nem érdekli a dolgozókat az üzem fejlődése, nincsenek érdekei a termelésben. Nem is alakulhatna ki olyan kollektív szellem, mely növelné a termelékenységet, hiszen a termelékenység növekedése újabb munkanélküliséget jelent számukra. Ami természetes is, a milliomos tulajdonosok érdekei összeférhetetlenek a dolgozók érdekeivel.

Ez a magyarázata annak, hogy a kapitalista országok üzemében alig fejlődött be a munkanap, a munkás szinte elrohan az üzemből, hogy egyetlen perccel se dolgozzék többet.

Népi demokráciánkban megváltozott a dolgozók helyzete, megváltozott a munkához való viszonyuk. Saját országukat építik, mert az üzem, a munkahely az övék. Munkaidő után is keresik kutatják az újabb lehetőségeket, hogy tervgazdálkodásunkat eredményesebbé tudják tenni. Számítanak esetekben látjuk, hogy dolgozóink gépek mellett maradnak s török a fejüket új készülékek, módosításokon.

Először is meg kell keresni az egyik kezdeményezések öncélik voltak. Pártunk tanításának eredménye, hogy dolgozóink törekvései évesek öncélikuságukat és a közös érdekek kerülnek előtérbe. Mindinkább a feladatok, a problémák közös megoldása érvényesül. A termelési értekezletek ezeknek a megoldást segítik elő. Dolgozóink megvitázzák a különböző kérdéseket, betérjesztik javaslatokat a vállalatvezetésnek, hogy az üzem tervének végrehajtását hogyan tudják eredményesen biztosítani. A november 20-án kezdődött termelési értekezletek azt bizonyítják, hogy ahol a szakszervezetek vezetőségei Pártunk vezetésével készítik elő az értekezleteket, ott a dolgozók is aktívan járultak hozzá a jobb eredmények eléréséhez.

A Járóútvivő N. V. mozdony-szerelő üzemében alaposan és leköszmeretesen készült fel a beszámolóra Szűcs János elvtárs. Beszámolt az előző termelési értekezleten a dolgozók által betérjesztett javaslatok felhasználásáról és rámutatott arra, hogy a dolgozók javaslatának eredménye az lett, hogy az üzemátlag 11,2 százalékkal emelkedett.

Ha a dolgozók érzik és látják, hogy javaslatuk nem hűbaválik, mert termelési eredményeik növekedésnek, bizalommal terjesztenek be újabb javaslatokat. Bizva a vezető sőt további támogatásban, segítségében, ezen az értekezleten a dolgozók az előirányzat mellett még két mozdony munkálatának elvégzését vállalták december 21-re. Hozzászólásaikban a kritika is megnyilvánult a vállalatvezetés felé. Rámutatott azokra a hiányosságokra, melyek az eddigi munkát gátolták, így az anyagbiztosítás és elosztás kérdéseivel mélyrehatóan foglalkoztak. A kritikát a vezetés megadta, de hasonlóképpen felhasználva a kritika fegyverét a dolgozók felé, felhívta a figyelmet a munkafegyelmegszilárdítására, a rendszertelenség megszüntetésére és nem utolsósorban az energiatakarékosság fontosságára. Rámutat-

tak például arra, hogy a tűzkovácsok a szükségesnél sokkal több szén használják fel, mert nagyobb tüzel készítenek az egyes munkedarabok megmunkálásához mint szükséges lenne. A tűzkovácsok válaszukban elismerték a kritika helyességét és ígéretet tettek, hogy a szénhasználatukat ők is a rendszeres szemmeltekritikával járulnak hozzá.

A Tancsics Cipőgyár üzemének régen vajdó problémája volt a cipősarokrakás. Több értekezleten feltek már a dolgozók javaslatait a vállalat vezetőségének. A vezetőség azonban ezen az értekezleten sem foglalkozott referátumában ezzel a problémával. Kanalas Gyula elvtárs felelősségre vonta a vállalat vezetőségét, hogy miért nem számol be a javaslatok felhasználásáról. Mit bizonyít ez? Azt, hogy dolgozóink öntudata endületesen fejlődik. Ez figyelmeztetés a vállalatvezetésre, hogy a dolgozók számonkérk tőlük javaslataikat, nem lehet azokat könnyelműen kezelni.

A Ruhagyár az a terület, ahol a dolgozók fejlődése előrelépett, az egyes üzemvezetők fejlődését. Ez megnyilvánult a termelési értekezleten is. A nő osztályon megtartott termelési értekezletre az előadó nem készült fel. Ez súlyos hibája a vállalatvezetésnek és az üzemi bizottságnak, mert nem hívta fel az előadó figyelmét a termelési értekezlet fontosságára. Így történetesen az meg, hogy a referátum összesen 4-5 percig tartott. A dolgozók bírálóan kezdeményezéseket, a termelés megjavításáért folytatott harcának a lebecsülését jelent ez.

Az üzemrészt dolgozó azonban nem nyugodtak be, hogy a számukra olyan nagyfokosságú értekezlet ilyen elintézését nyersen. Rámutatott arra, hogy a műszakiak elszakadtak a dolgozóktól. Kritikaikkal kihozták, hogy az üzemvezetéssel is baj van: a rossz szervezés miatt azoknak a teljesítményeik eddig 130-160 százalékos teljesítettek, 50 százalékkal visszaesett. A vitában kiderült az is, hogy az üzemrészt átszervezéséről, ami a teljesítmény csökkenését okozta, a vállalatvezetés nem is tudott. A műszakiak az értekezlet előjén nem is vettek részt, csak akkor kezdtek beszélni, amikor a dolgozók részéről élesen nyilvánult meg feljűk a jogos kritika.

Ez a pár példa azt mutatja, hogy a decen realizált termelési értekezletek, kisebb hibáktól eltekintve, komoly eredményeket biztosítanak népgazdaságunk fejlődésében.

A termelési értekezleteken dolgozóink kivéve néki minden üzemben, üzemrésztben foglalkoznak a szénhasználat kérdéseivel. Hozzászólásaikkal kialakult egy egészséges irányzat: az energiatakarékosság érdekében mindent elkövetnek.

A debreceni egyémi klinka gépházának dolgozóit újításra évente 770 000 forint értékű szén-takarítást meg. A Hajóútvivő Bútorgyár gépésze, Sinkovits elvtárs megvizsgálta saját területét, és megállapította, hogy minden különösebb változtatás nélkül is, figyelmesebb, rendszeresebb munkával 4-5 százalékos szénmegtakarítást tud biztosítani. Ezzel azonban nem elégedett meg és a vállalatvezetés felé javaslatot tett a kazán rostélyának átrendezésére, melynek megvalósítása után a szénmegtakarítást 12 százalékra tudja növelni.

Az értekezleten megnyilvánuló viták a termelés és a békeharc jegyében mentek végbe. Emondták dolgozóink, hogy erejükkel, tudásukkal munkájukat úgy fokozzák és teszik eredményesebbé, hogy Pártunkba vetett hittel a békéért folyó harcot is nagymértékben vigyék előre.

